

La Burxa

10 anys

ESPECIAL SANTS EN CRISI

L'Assemblea de Barri de Sants ens ofereix una anàlisi sobre la crisi a partir de cinc eixos: habitatge, atur, consum, serveis públics i món financer. **Pàgines centrals**

Mobilitzacions a favor de l'educació pública

El mes de març va ser un mes ple de mobilitzacions en contra de diversos aspectes que afecten l'educació pública, tant escolar com universitària.

El 19 de març va tenir lloc al centre de Barcelona la manifestació en contra de la Llei d'educació de Catalunya (LEC). La manifestació, amb un seguiment de més del 70%, va aplegar unes 80.000 persones que portaven lemes com «L'escola no és un pàrquing» i «Amb aquesta llei anem enrere». Les manifestants van voler denunciar la poca participació que s'ha donat a la comunitat educativa a l'hora de projectar aquesta llei, la qual no aporta solucions a la preocupació que es viu a les escoles del nostre país.

D'altra banda, també hi ha hagut mobilitzacions en contra de l'anomenat Pla Bolonya. El 18 de març es va dur a terme el desallotjament del rectorat de la Universitat de Barcelona a càrrec dels Mossos d'Esquadra. L'actuació violenta de la policia va provocar concentracions durant tot el dia i una manifestació a la nit. La jornada es va saldar amb més d'un centenar de ferits, entre manifestants, periodistes i gent aliena a la convocatòria. A causa d'aquests fets, el dia 26 es va dur a terme una manifestació de denúncia que va aplegar més de 10.000 persones i que va arribar fins a la plaça d'Oscà. **PÀGINES 3 i 5**

Vista de la manifestació en contra de l'actuació del Mossos d'Esquadra del 26 de març des de l'estació de Sants. **ALBERT GARCIA**

Erika Martí Ibern

Entrevista a un membre del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans. **Pàgina 12**

Opinió

Polítiques contra la immigració

PÀGINA 2

Clara Foz Altarriba, de Poble Sec per a Tothom, reflexiona al voltant de la reforma de la Llei d'estrangeria, que podria implicar la penalització de la solidaritat amb les persones immigrades.

En moviment

Teràpia per trencar estigmes

PÀGINA 8

L'Associació Cultural Ràdio Nikòsia proposa, a través de les arts plàstiques, la ràdio i la literatura, una manera alternativa d'afrontar el tractament social de les malalties mentals: el seu objectiu és fer teràpia a una societat malalta d'injustícia.

Arreu

Energia nuclear: una presa de pèl

PÀGINA 11

La campanya «Apaguem les Nuclears» està preparant l'oposició a la renovació de les llicències de les centrals nuclears, que s'ha de decidir el 2010. En el seu article ens recorden els nombrosos inconvenients d'aquesta font d'energia.

Malestar pel tancament de l'Espanya Industrial

El proper 1 d'abril el parc de l'Espanya Industrial es tancarà i només quedaran oberts petits camins cap a les escoles bressol, la Casa del Mig i el poliesportiu. Serà el tret de sortida de les obres de remodelació del parc, finançades

amb el Fons d'Inversió Local del Govern espanyol, i que està previst que s'allarguin fins al desembre d'enguany.

Malgrat que des del veïnat es veu amb bona cara la reforma, l'anunci del tancament ha generat cert malestar en-

tre diversos col·lectius: espais i caus, mares, pares i àvies usuàries i l'Assemblea de Barri de Sants, entre d'altres. No es veu clar el tancament total del parc, un espai guanyat gràcies a les lluites veïnals dels anys vuitanta, gairebé únic

al barri i per on hi passen centenars de persones diàriament. Per aquesta raó s'han fet diverses propostes al consistori perquè els treballs es facin per parts, de manera que no es tanqui totalment el parc. **Pàgina 4**

La clau mestra

PÀGINA 6

El proper 18 d'abril es presentarà a Can Vies aquest documental (on hi apareixen LA BURXA i el Centre Social), que ens presenta la realitat de cinc centres socials i la seva vinculació amb els barris de la ciutat.

Sant Jordi 09

PÀGINA 6

Us presentem quatre propostes literàries per a la diada de Sant Jordi al marge de les grans editorials.

Opinions

Editorials

Uns desvestint-se i d'altres cosint vestits nous

L'educació a Catalunya viu temps convulsos amb les mobilitzacions a primària, secundària i la universitat. Què està passant?

Aquest més de març el capitalisme i la seva amant democràcia representativa estan perdent els papers. Nois i noies: això s'acaba, el sistema es posa en evidència i els seus pares i padrins ja no saben què fer per mantenir-lo fresc i crescut. Ernest Maragall, conseller d'Educació, mira cap a una altra banda i no escolta les demandes històriques de l'educació pública del nostre país. Dídac Ramírez i les empreses que hi ha darrere les universitats catalanes imposen (a l'estil grisos que ha portat tants records a uns quants) el Pla Bolonya. ERO aquí i ERO allà, les empreses grans, petites i mitjanes van obrint, setmana rere setmana, nous expedients de regulació, i aquí al barri l'escola bressol Guinbó continua amb la manca d'espai i, consegüentment, veu limi-

tada la seva capacitat i el seu nombre de places. Tot plegat, el bo i millor del sistema (que mai pararia de créixer) trontolla, i ho fa de valent. Són aquells pilars que el sostenen i que a la vegada el poden destruir que estan en una eferescència innovadora i canviant. El món educatiu i els seus agents han pres la humil decisió de no retrocedir, han aixecat la veu i han cridat ben fort que les coses poden i han de canviar, que s'ha de guanyar la batalla d'allò públic en detriment de les ànsies privatitzadores d'aquests autoanomenats *socialdemòcrates*. Pel bé de tots i totes se'ls hauria d'escoltar.

Lluitant fins a la victòria

Al moviment veïnal no li sobren les victòries, per això quan se n'assoleix alguna cal congratular-se: al carrer Almeria s'enderrocarà l'obra il·legal.

No cal repetir la història de la reivindicació del carrer Almeria: tothom la coneix. Els veïns han aconseguit, després de l'oposició i de la indiféncia del Districte, una victòria legal inapel·lable que obligarà a l'enderroc de l'excés de construcció en aquesta obra. Han estat anys de paranys dels tècnics municipals, de revessos judicials, però també de lluites, d'assemblees i de manifestacions que ens porten a la conclusió final que per lluitar pel barri no cal tenir la força, tan sols cal tenir la raó. Ara, mentre s'espera la desconstrucció de l'obra, els veïns preparen una festa popular a mitjan abril i es plantegen si cal començar a demanar responsabilitats polítiques pel nyap municipal o si convé demanar el solar d'Almeria, 7 i 9 per fer un equipament per al barri.

Opinió

Una llei que penalitza la solidaritat

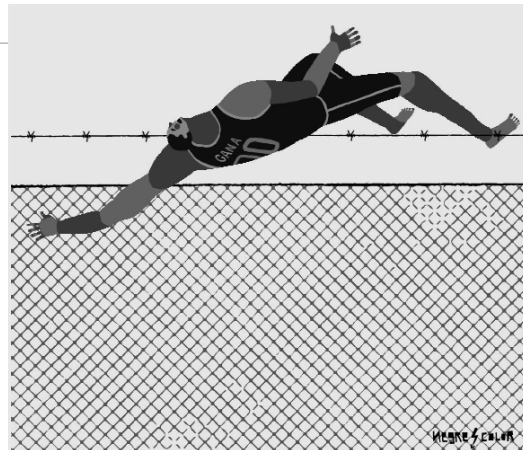
Clara Foz Altarriba
Membre de Poble Sec per a Tothom

A finals de desembre passat el Govern espanyol va aprovar l'avantprojecte de reforma de la Llei d'estrangeria (LO 4/2000). Estem parlant de la reforma d'una llei ja de per si exclouent i que nega la responsabilitat dels països rics sobre la situació econòmica dels països més pobres, deixant en la clandestinitat prop d'un milió i mig de persones que viuen a l'Estat espanyol.

La reforma inclou una sèrie de mesures que atempten contra els drets fonamentals de les persones i que fa encara més profunda la rasa que sepa-

ra els ciutadans autòctons dels ciutadans de fora de la fortalesa europea.

D'entre els punts més polèmics de l'avantprojecte de llei en podem destacar quatre. Primer, la prohibició i penalització de fins a 10.000 euros pel fet de prestar ajuda humanitària a una persona immigrada en situació irregular, així com l'empadronament d'un estranger a un domicili que no sigui l'habitual. Segon, l'allargament del període màxim d'internament en el CIE (centre d'internament d'estrangers) de 40 a 60 dies. Tercer, la penalització de fins a 100.000 euros per contraure matrimoni amb la finalitat que l'altra persona pugui viure amb els mateixos drets que qualsevol ciutadà. I per últim, les restriccions al fet de poder viure en família, permetent el reagrupament familiar d'ascendents únicament en cas que aquests siguin majors de 65 anys. Aquestes són només algunes de les mesures de la reforma que ara haurà de ser discutida a les Corts Generals.

Els moviments migratoris formen part de la història de la humanitat i les lleis d'estrangeria són un intent de negar la realitat. Posar traves a l'arribada i la permanència normalitzada d'estrangers al nostre país és potenciar les vies d'entrada més perilloses, incrementant el nombre de víctimes d'a-

quest sistema injust i creant una convivència impossible entre persones amb drets i persones il·legalitzades.

Potser ens hauríem de plantejar que el problema no són els fluxos migratoris sinó un sistema capitalista injust que accentua dia rere dia l'abisme entre països rics i països pobres.

Salt de plens

Les set vides d'en Bezsonoff

Quel Ness

La descatalanització del Rosselló i les terres contigües és un fet inqüestionable, irremediable —si hom no creu en miracles— i llastimos, però com diu en Joan-Daniel no s'elimina una cultura i un idioma mil·lenaris tan fàcilment. Ell n'és una bona mostra, malgrat la *grandeur*, el pare militar de la República i unes quantes raons més per deixar de ser català: més aviat al contrari. Com més va, més català. I aquí ens n'alegrem, no estem per fer fàstics a ningú. Si a més és una

persona lúcida en les seves anàlisis («Teniu una televisió pròpia i no li traieu profit» —que és una manera elegant de dir: «Sou fluixos de col·lons») millor que millor. I, paradoxes de la història, molts de nosaltres sospirem per un república catalana (si pot ser *socialista*, molt millor, almenys en el meu cas), i en canvi ell està fins al capdamunt de la República francesa. «La llengua de la República és el francès», se'n fot. Veu *República* per tot arreu, com si fos un fantasma que el persegueix allà on vagi.

Tot això que us explico ho vaig sentir en la presentació del seu darrer llibre, *Una educació francesa*, publicat per *L'Ateneu*, a la llibreria Laie de Barcelona davant una nombros public i amb un presentador de luxe: Albert Sánchez Piñol (en Piñol, que li diu ell). Em van dir que l'Albert va fer una

presentació brillant, com li pertoca, que em vaig perdre per culpa de confiar en el transport públic metropolità.

Per sort després vam anar sopar tota una colla, presentador, autor i editor inclosos, en un restaurant del carrer Muntaner, on la mestressa és una xinesa que parla català deu vegades millor que en Montilla i en Corbacho junts, i vaig poder continuar gaudint de la *joie de vivre*, envoltat de gent que no s'acaba de creure res del tot.

Bé, doncs, en sabia ben poca cosa, d'en Joan-Daniel Bezsonoff i ara ja m'he llegit el seu llibre amb delit, i segurament serà dels pocs escriptors dels quals en llegiré un altre, com a mínim...

Per anar acabant vull reproduir un petit fragment del llibre, que ha subtítulat *Les set vides d'en Bezsonoff*, que em va fer pensar força i riure

més. Hi parla de l'estat actual de la llengua allà dalt: «Lurs n'ets aprenen un català de laboratori —el català de TV3 i de *Digui, digui*— que pronuncien amb accent llenguadocià. Ni saben el nom dels pobles, dels rius i de les muntanyes. No és culpa seua. Per qualsevol reclamació adreccu-vos a la República francesa que ens ha anorreat i a l'exèrcit espanyol incapaç de recuperar aquestes terres perdudes».

Amic meu, l'exèrcit que tu dius no recuperarà mai un tros de la nostra nació. En primer lloc, perquè, com va dir i dibuixar en Junceda al *Cu-Cut!*, si algú estava celebrant un banquet de la victòria havien de ser civils i no militars, per raons òbvies. I en segon lloc, perquè mai alliberarien un tros de la nostra nació, no fos cas que algun dia fóssim més a fer pinya contra ells.

Cartes

Dia de la Dona: cops i porres

Ona Tribó Miró

La marxa del Dia de la Dona Treballadora, convocada per la Plataforma Revolucionària Antipatriarcal transcorria amb total normalitat per Pelai. Però en arribar a la Rambla un cordó dels antiavalots els va impedir el pas. Després de llegir el manifest, les 500 assistents no es van donar per vençudes i van intentar avançar, però els Mossos van respondre amb una càrrega.

Fins i tot el Dia de la Dona reprimeixen els nostres crits. En canvi la manifestació del matí, convocada per la Comissió 8 de Març i l'Institut Català de la Dona, va poder passar tranquil·lament per allà. Però què és això? En Saura pot decidir qui es manifesta i qui no? D'això en diuen democràcia?

Amb aquesta actuació el Tripartit ens torna a demostrar la seva política repressiva. Ells, que es diuen d'esquerres, no permeten que es protesti. Tot allò que se surt del seu sistema ho aniquilen. Els partits poden fer el paperot i sortir al carrer amb el seu feminisme burgès i, en canvi, als que anem a l'arrel dels problemes ens reprimeixen una vegada i una altra.

Envia'ns el teu escrit a
laburxa@barrisants.org
o a Can Vies
(Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Sants

Protestes contra la política educativa

Aula buida del CEIP Barrufet amb motiu de la jornada de vaga del passat 19 de març. IRENE

El 19 de març el conflicte per l'aprovació de la Llei catalana d'educació (LEC) va viure un nou capítol. Sota una convocatòria unitària, els sindicats convidaven tota la comunitat educativa a mostrar el seu rebuig a la nova llei projectada pel Departament d'Educació, encapçalat per Ernest Maragall.

Martí Gutiérrez Farré
Sants

La convocatòria de vaga, secundada per tots els sindicats de l'àmbit educatiu (USTEC-STEs, CCOO, ASPEPC-SPS, UGT i CGT) va tenir un seguiment important, que els convocants xifren al voltant del 80% a primària i del 70% a secundària, mentre que el Departament d'Educació el situa al voltant del 50%.

Malgrat no disposar de dades específiques per a Sants, fonts sindicals afir-

men que el seguiment als centres educatius públics dels nostres barris –tres escoles bressol, nou centres de primària i tres de secundària– es pot equiparar al de la resta de la ciutat.

D'altra banda, les mateixes fonts també qualifiquen d'«èxit» la manifestació que va convocar unes 80.000 persones –segons els organitzadors– sota el lema «No a la política educativa de la Conselleria d'Educació. No a la LEC». A la marxa també s'hi van afegir els estudiants universitaris per protestar contra el Pla Bolonya i la respresió.

Però més enllà del seguiment de la jornada de protesta, LA BURXA ha volgut saber què és el que enfronta professorat i Administració.

DEPARTAMENT D'EDUCACIÓ: EQUITAT I EXCEL·LÈNCIA DEL SISTEMA EDUCATIU

Aquests dos substantius són els més emprats per l'Administració a l'hora de defensar la nova llei. En comunicats, vídeos enviats als docents i cartes publicades a diaris han fet ús d'aquestes dues premisses durant el darrer mes, recordant la importància de l'aprovació de la LEC. Llei que després de 38 anys de restabliment de la Generalitat i d'existir a la mercè de lleis estatals, aconseguirà un marc educatiu definitiu per al Principat. Legalment lligat a l'Estatut, el projecte explota al màxim les competències d'aquest en matèria educativa, i compleix, així, el mandat del Pacte nacional per l'educació, aprovat el 20 de març del 2006.

El Departament defensa que la nova llei aportarà modernització apostant per l'autonomia dels centres públics, reforçant el paper de les direccions i creant l'Agència d'Avaluació de Catalunya. Des d'una vessant econòmica, l'ens públic pronostica que quan la llei estigui desplegada –en un termini màxim de vuit anys– els pressupostos destinats a Educació s'incrementaran en 1.500 milions d'euros respecte de l'actualitat. És per això que els cossos docents, coneguts també com a *mestres funcionaris*, passaran a ser administrats i gestionats per la Generalitat. La proxi-

mitat, la prioritació de la formació del professorat i la recuperació del valor del reconeixement de l'esforç configuren la declaració d'intencions d'un departament ferm, dur i convençut.

SINDICATS: NEGOCIACIÓ, CONSENS I HORIZONTALITAT

Els representants dels treballadors han aguditzat les seves protestes després de la congelació de la proposta d'ampliació de l'horari lectiu del professorat. Segons els sindicats, la comunitat educativa ja va mostrar el rebuig a les bases i al projecte de Llei d'educació en les mobilitzacions del 13 de novembre i el 14 de febrer. Aquestes mobilitzacions van aconseguir la retirada dels matisos més privatitzadors de la llei. No obstant això, aquesta continua tenint buits pel que fa al desmantellament general de l'educació pública al nostre país.

Segons els convocants de les mobilitzacions la Conselleria fa servir la *crisi* com a justificació per aplicar una reconversió i una reducció de les plantilles, tal i com ho estant fent les patronals en altres sectors, aplicant criteris econòmics i no pas pedagògics i deixant de banda les necessitats reals del nostre sistema educatiu.

Entre les demandes dels sindicats hi ha l'augment de les plantilles i la reducció de les actuals ràtios, l'increment de construcció de centres públics, el no finançament de l'escola privada, la supressió de la sisena hora i acabar amb les retallades de plantilles, entre d'altres.

I el docents de Sants què hi diuen?

Hem volgut donar veu als mestres i professors de Sants perquè expressin la seva opinió al voltant de la llei i de la política educativa del tripartit.

«La LEC perpetuarà la doble xarxa educativa»

David Caño

Docent del CEIP Gayarre

La LEC és la darrera oportunitat perduda d'elaborar una llei d'educació ambiciosa i valenta. És l'entrada de gestors i buròcrates a les escoles i l'eliminació de la democràcia interna. També suposarà la perpetuació de la doble xarxa en l'ensenyament i la subordinació de la pedagogia a les lleis del mercat.

«Educació està d'esquena al professorat»

Jordi Ricart Riu

Docent de l'IES XXV Olimpíada

Hi ha moltes coses de la LEC amb què estic d'acord i n'hi ha d'altres que no veig clares. Són molt ambigües i donen peu a una gestió dels centres i de l'educació sota una perspectiva essencialment econòmica. Això s'ha vist amb les últimes propostes del conseller, que no són la solució més adequada als problemes que tenim.

La manera com està treballant el Departament d'Educació està plena de desencerts i és d'esquena a la major part del professorat i dels seus representants. Per això, es creen seriosos dubtes sobre l'aplicació d'alguns aspectes de la LEC. En tot cas, és molt preocupant veure com el

conseller ha estat capaç, en poc temps, de destrossar el primer acord seriós de totes les parts implicades, el Pacte nacional d'educació.

«Catalunya necessita una llei d'educació; la LEC és una oportunitat»

Josep Chalmeta

Director del CEIP Gayarre

Ha de ser una llei de país, no de partit; això fa imprescindible un ampli consens que passa forçosament pels grups majoritaris: CiU, PSC i ERC. Per a això cal que tothom faci renúncies i cerqui els punts d'acord; en cas contrari la LEC no passaria d'aquesta legislatura. Hi haurà aspectes que no ens agradaran, però de ben segur que n'hi ha més de positius.

«No es tenen en compte les particularitats de totes les escoles»

Rosa Ibàñez

Docent del CEIP Barrufet

És una llei necessària, però s'ha fet tenint en compte exclusivament el Departament d'Educació i sense consultar les persones que estem cada dia a l'escola i que coneixem de primera mà les necessitats.

A més, han pensat un tipus de direcció on el director o la directora serà qui gestionarà el centre. En aquest punt ens trobem que no es tenen en compte les particularitats de cada escola perquè, per exemple, la nostra és un model d'escola participativa i no seria compatible amb el model que proposa aquesta llei.

«No s'han adonat que no volem lleis miraculoses»

Eduard Pallarès

Docent del CEIP Perú

La llei s'ha fet en un context que, en 20 anys, ha canviat molt. El que volem els docents és una llei per tranquil·litzar el sector; perquè no sabem on ens movem ni en quin marc jurídic ens trobem.

No es pot experimentar ni fer política amb un tema tan important com l'educació. Si volen, com diuen, fer un model com el finlandès, primer hauríem de tenir una societat cohesionada i regida per uns altres valors, com la finlandesa. La solució pot passar per millorar l'oferta, però cal que la societat estigui preparada. Ho volen canviar tot i no s'han adonat que no volem lleis miraculoses.

Sants

A PEU DE CARRER

Un any més esperant l'Espanya Industrial

La Granera

Sonen les campanes: les set de la tarda. Davant de la seu del districte, esperem fent memòria de la Festa Major Alternativa de l'any passat, recordant les situacions tenses viscudes a l'hora de muntar i desmuntar l'escenari al bell mig de la carretera de Sants... A l'hora de pujar a la sala de reunions, somriures i comentaris curts. Què diran? Com serà l'ambient? Qui hi haurà?

Ja dins la sala, seiem i fem una roda de presentació, com si no ens haguéssim vist mai. Potser s'havien oblidat de nosaltres? No, és un formalisme abans d'entrar en situació. En Josep Sans, després de «disculpar-se» pel retard a l'hora contestar la demanda del parc per fer la Festa Major Alternativa, confirma que aquest estarà tancat per obres fins al desembre. Un plànol mostra com només quedaran oberts els accessos a la Casa del Mig i al poliesportiu.

La nostra proposta de fer les obres en «dues fases» és descartada amb les explicacions que el Ministeri corresponent és qui marca les dates i la forma de dur a terme les obres, i que el Districte no és qui decideix i que, per tant, cal cercar altres solucions. En un ambient de bon rollo burocràtic ens expliquen l'alternativa per les Alternatives, un dels parquings de la Renfe, un espai ampli, assolat i amb moltes possibilitats, com els *lofts* de moda, que es podria combinar amb algunes activitats de dia a la plaça Osa. Això sí, del bon rollo en traiem la promesa que després de les Festes podem començar a parlar de la possibilitat de fer les properes a l'Espanya Industrial.

I aquí estem, esperant del Districte una resposta sobre la Festa Major Alternativa, esperant un any més l'Espanya Industrial. Un barri en espera de respostes. Què passarà? Com acabarà? La resposta en el següent capítol de *Vicky i Cristina* a l'Espanya Industrial.

Indignació a l'Espanya Industrial

«No descartem convocar alguna protesta»

Sveltana, Sveltana, Natàlia, Txell i Pilar

Mares i àvies usuàries del parc de l'Espanya Industrial

L'1 d'abril l'Espanya Industrial es tancarà per començar les obres de reforma, que està previst que durin fins al desembre.

Diversos col·lectius han suggerit al Districte que es faci l'obra per fases per continuar utilitzant un dels pocs espais del barri a l'aire lliure i de convivència entre infants i adults. Fins ara el consistori

s'hi nega, i un grup de mares i àvies s'han mobilitzat perquè el parc continuï obert.

Ester Rams
Sants

Qui sou?

Som un grup de mares, àvies i pares que ens hem conegut al parc perquè ens hi trobem cada dia. En saber que el tanarien vam decidir fer-hi alguna cosa, ja que és un dels pocs parcs que hi ha al barri. Quan fa bon temps és un lloc imprescindible si tens nens!

I què heu fet?

Hem recollit signatures, 746, i les hem presentades al Districte. Volem que les reformes es facin per fases i que així es pugui mantenir obert l'espai infantil mentre no calgui fer-hi res. És una solució viable, ja que en aquesta part no hi han de fer gaire cosa.

Què us ha respost el Districte?

Ens van dir que la decisió depenia de Parcs i Jardins, a qui es van comprometre a fer arribar la nostra proposta. Malgrat que encara no tenim cap resposta definitiva diuen que ho veuen difícil, que ja han negat aquesta opció a altres

El tancament del parc també afecta caus i esplais

Són diverses les entitats que hauran de buscar noves ubicacions per a les seves activitats i els seus esdeveniments mentre durin les obres del parc. El fet que es tanqui durant un temps l'Espanya Industrial agreuja més la manca d'espais al barri idonis per a aquest fi.

Alguns caus i esplais del barri hauran de buscar alternatives per a les seves festes i trobades. Recentment en tenim algun exemple, com ara el 75è aniversari de l'Agrupament Escolta Montserrat Xavier, que es va haver de celebrar al parc de l'Escorxador, fora del districte.

col·lectius i que per això ara no ens poden dir que sí a nosaltres.

I què fareu a partir d'ara?

No descartem convocar alguna protesta. S'ha de tenir en compte que cada tarda passem pel parc més de 200 persones amb infants i que no hi ha cap alternativa propera on puguem anar.

Les dones es mouen pel 8 de març

Meritxell Sánchez-Amat
Sants

Com cada 8 de març, les entitats del barri han organitzat actes per commemorar el Dia de la Dona. El 6 de març, el Centre Social va acollir el taller-debat «Dones en moviment: aproximació al cos a través de la dansa i l'expressió corporal».

De la mà de Trinidad García, ballarina, les assistents van poder gaudir d'un temps per conèixer el seu propi cos i experimentar la seva relació amb l'espai. Aquesta activitat forma

part del grup de reflexió que mensualment organitza l'Esclèxa, entitat que treballa en l'atenció i la prevenció de les violències de gènere.

Altres entitats del districte, com ara el Col·lectiu d'Artistes de Sants, Ona Nova (de la Zona Franca) i el Grup de Dones de Font de la Guatlà, així com el Punt d'Informació i Atenció a les Dones, van organitzar durant tot el mes de març exposicions, xerrades, cinefòrums i concerts. A Barcelona, hi va haver dues convocatòries de manifestació. D'una banda, la de la Comissió 8

La Comissió 8 de Març s'oposa que amb la crisi es retallin els drets de les dones. INTERNET

de Març, que al matí va aplegar un miler de persones. D'altra banda, a la tarda, les 500 persones reunides per la Plataforma Revolucionària Antipatriar-

cal van patir dues càrregues policials que els van impedir continuar el recorregut Rambla avall i que van obligar a desconvocar l'acte.

Taverna

la Bauma

Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

Productes pel cultiu d'exterior i interior

Punt de distribució d'espais montans

Malabars, incensos i molt més

horaris de dilluns a dissabte
matins de 10:30h a 14h
tardes de 17h a 20:30h

grow-shop

l'hortet
de Sants

Carrer Guadiana 30
hortetdesants@hotmail.com tel. 687 448 422

CAMPMAJO

Ous frescos i pasteuritzats

servei diari al comerç i a la restauració

C/Parcerisa, 17-19
934. 219. 238
mitjadotzena@gmail.com

Tens un projecte o una idea de negoci?
Ara_Coop t'ajuda a fer-la realitat amb forma cooperativa

serveis GRATIS

assessorament
constitució
ajuts i subvencions
formació
...

Sectors
serveis a les persones
autoocupació
consum ecològic
solucions per a l'habitatge
...

info@aracoop.coop
c. Premià, 15, 1a planta - Barcelona

www.aracoop.coop
93 318 81 62

Ara_Coop
Promoció i creació de cooperatives

Càrregues en primera persona

L'actuació dels mossos durant les protestes pel desallotjament del rectorat de la Universitat de Barcelona ha

generat indignació en molts sectors. Aquesta ha estat una de les càrregues que ha contusionat més persones: ja

s'han documentat 142 ferits, entre els quals hi ha dos membres de LA BURXA. N'hem recollit el seu testimoni.

«Els mossos no volien dispersar-nos, sinó fer mal»

Jordina Sánchez Amat

Redactora de LA BURXA

«Jo estava al final de la mani i tot estava molt calmat. Teníem els mossos

darrere i de cop vaig veure com un mosso venia cap a mi amb la porra:

em va colpejar molt fort a la mà. Em va trencar el metacarpí del dit petit per tres parts i m'han hagut d'operar per reconstruir l'os. Potser perdre mobilitat al canell.

No pensava que la manifestació acabés a cops de porra. Tot va anar molt ràpid i no vaig poder reaccionar. En el moment no en vaig ser conscient, però a partir de les imatges he vist que van encerclar tota la manifestació. No volien que ens disperséssim, sinó que ens van tancar per fer-nos mal. Presentarem una denúncia col·lectiva per aquests fets.

«Les càrregues van ser del tot gratuïtes, indiscriminades i molt brutals»

Albert Garcia

Fotògraf de LA BURXA

«Sóc fotògraf i estava cobrint el desallotjament del Rectorat. Cap a les 12,

quan un grup d'estudiants es va apropar als mossos que custodiaven la

porta d'accés de l'Edifici Central, van carregar. Jo estava allà, amb altres periodistes, i vaig rebre diversos cops, un dels quals va trencar el meu teleobjectiu, que val 700 euros. Després vaig seguir la manifestació cap al Palau Rober, on els mossos van carregar directament contra els periodistes, encara que anàvem amb el braçilet i que els diguéssim que ho érem. Allà va ser on vaig rebre nombrosos cops i em van tirar del banc on estava pujat (foto). Vaig acabar al CAP de Manso, on hem van dir que fes repòs. Fins després de cinc dies no em vaig poder moure».

La crisi atura les obres de Les Arenes

Les obres de la històrica plaça de braus Les Arenes són un exemple més de les dificultats que està patint el sector immobiliari, situació agreujada pel tall en el finançament bancari.

Pere Pascal Riera
Sants

Les obres de reconversió de la plaça de braus, iniciades el 2003 i que estava previst que s'acabessin a finals del 2009, van quedar gairebé parades durant el passat mes de febrer.

Dragados, l'empresa constructora principal, va decidir aturar les obres al·legant la falta de pagament per part del promotor del projecte, Metrovacesa. Dragados no reiniciarà els treballs fins que no cobri la factura pendent, fet que pot suposar que la finalització de les obres s'endarrerixi un any. Per la seva part, Metrovacesa nega que hi hagi un problema de pagaments i atribueix el problema al canvi de propietat, ja que la immobiliària

Les obres estan inacabades i no es veu cap operari treballant-hi. ALBERT GARCIA

Sacresa va vendre la seva participació a Metrovacesa.

Aquest edifici d'estil neomodèrn, inaugurat l'any 1900, ha tingut usos molt diversos en el seu segle d'història, fins que l'any 1977 s'hi va fer la darrera cursa de braus. El recinte ha estat també escenari de mitins polítics, espectacles d'òpera, boxa i sarsuela, a més de ser una caserna militar durant la Guerra Civil.

En els darrers sis anys els vianants han presenciat el procés de transfor-

mació cap a un centre comercial i d'oci de més 30.000 m², amb un cost proper als 200 milions d'euros, que inclourà restaurants, un hotel, un apartament, sales de cine i un gimnàs, així com un mirador sobre plaça Espanya.

En tot cas, estem davant d'un exemple més de l'efecte dòmino, en el qual les dificultats del sector financer i el consegüent tall del crèdit repercuteixen en el sector immobiliari, ja de per si molt tocat, fet que, alhora, genera més atur.

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

Nou ateneu i calçotada a les Corts

El nou Ateneu Popular de les Corts, acabat de néixer, va organitzar la seva primera calçotada el 15 de març a la plaça de les Infantes, amb l'assistència d'unes 250 persones i la participació de nombrosos grups musicals i de cultura popular. L'Ateneu és iniciat d'un grup de persones vinculades a l'esquerra independentista i vol ser un altaveu de les lluites populars i socials. La seu, actualment en reformes, està al carrer Joan Gàmpfer, 8-10 i se'n preveu l'obertura per a finals del mes d'abril.

Marató de grups santsencs

Amb motiu de la 15a Festa Major Alternativa de Sants, la comissió d'activitats encarregada de la programació de grups i espectacles s'ha posat a treballar amb una novetat, enguany, especial. Es tracta de la Marató de Rock Santsenc. És a dir, reunir una quinzena de grups del barri que formin el cartell d'un concert maratonian amb motiu de la Festa Major. Properament s'informarà, amb més detall, de la manera de fer arribar les gravacions dels grups interessants a participar en aquest festival tan prometedor.

Es presenta la Coordinadora de Festes Majors Alternatives

El 14 de març es va presentar la Coordinadora de Festes Majors Autogestionades (CFMA) al Casal Popular de Castelló. L'acte va consistir en una explicació detallada dels objectius de la coordinadora, que agrupa 22 pobles d'arreu dels Països Catalans. També s'hi van exposar algunes experiències, com la de la Festa Major Alternativa de Sants, promotora de la CFMA.

'Roger absolutió'

Aquest és el lema de la campanya que dona suport al veí de Sants detingut el maig del 2007. El jove estava a la plaça Espanya, mirant una acció pacífica de la campanya Està Tot Fatal, i va veure com un mosso agredia un fotògraf que cobria la protesta. En Roger va anar a veure què passava i va acabar detingut. Ara, la fiscalia li demana de dos anys i dos mesos de presó per delictes d'atemptat i lesions a l'autoritat i dos mesos i mig de pena multa per unes suposades faltes de lesions i injúries.

Victòria veïnal al carrer Almeria

Ester Rams
Sants

Han calgut més de tres anys perquè el conflicte al voltant de la finca del carrer Almeria, 9 es resolgui. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha donat la raó al veïnat del carrer, que va denunciar que el nou edifici s'estava contruint de forma il·legal, envaint la totalitat de la vorera, de dos metres d'amplada. Finalment, l'edifici haurà de ser enderrocat, ja que l'esmentat tribunal ha declarat nul·la i sense efecte la llicència d'obres atorgada a

l'empresa Crostaga, SL l'any 2004. Encara no se sap si l'enderrocament serà total o parcial.

ALMERIA, 9: EQUIPAMENTS PER AL BARRI?

La notícia ha estat molt ben rebuda pel veïnat del carrer, que ja prepara una celebració per a mitjan abril i que afronta la nova fase de la seva lluita, relacionada amb el futur de l'immoble. Una de les opcions que s'està valorant és demanar al Districte que compri l'edifici i el destini a equipaments per al barri.

L'edifici envaeix la totalitat de la vorera, raó per la qual ha de ser enderrocat. ARXIU

Parèntesi

LLIBRE

Una guia enmig de la jungla de novetats

SANT JORDI 2009
La llei de mercat ja fa temps que ha imposat la seva lògica al món del llibre. Resulta difícil trobar una revista que exerceixi de guia enmig de la jungla de novetats que es publiquen per Sant Jordi, on la majoria de mitjans no fan més que repetir els missatges que els arriben de les grans editorials. La Ciutat Invisible us presentem les nostres recomanacions.

De narrativa en català hem triat *Olor de Colònia*, de Silvia Alcántara, que ens evoca la vida dins una colònia als anys cinquanta, punyent combinació de despotisme i condescendència, on la centralitat de la fàbrica transcendeix el lloc de treball, fins a l'escola, l'església i els habitatges. També volem ressaltar *D'A a X*, de John Berger, una història d'amor a través de les cartes entre l'Aida i el Xavier, profunda, impertorbable, però im-

possible de materialitzar perquè ell és a la presó per insurgent.

Pel que fa a l'assaig, ens decantem per *Abolim la banca*, d'Enric Duran, testimoni, filosofia i anàlisi de les accions contra la banca de l'avui emprisonat *Robin Bank*; i per *Escac al rei*, d'Hèctor Bofill, una interpretació del que ha significat el regnat de Joan Carles I i la crisi de legitimitat que ara afronta.

Bona lectura!

Elba Mansilla
La Ciutat Invisible

D'A a X

John Berger
Traducció de Laura Berra i Garcia

MÚSICA

Una altra història

RED BANNER
RADIKAL RECORDS I
WORKING CLASS
RECORDS, 2009

Nova entrega d'una de les bandes de referència de l'street-punk de casa nostra. Els Red Banner continuen madurant després de l'anterior treball, *No ens aturaran* (Radikal Records, 2007). Aquest cop hi ha la novetat d'un so encara més propi, que confereix total personalitat al projecte. En aquesta ocasió, s'enriqueix

amb el fil conductor de la suma de 14 dates significatives i històriques a escala mundial, que es converteixen alhora en 14 cançons capaces de fer les delícies de qualsevol analista històric que s'hi acosti.

Amb un disseny reeix i elegant, tot i que un pèl fosc, els de Molins de Rei repassen una sèrie d'esdeveniments a través de les cançons i a vegades himnes, com són els casos de «La Conques-

ta del Paradís» (1492) i «Xarop vietnamita» (1958). Els missatges clars, sense pèls a la llengua, es barregen amb el punk i la música oi! La crítica social sempre ha estat present en la dilatada trajectòria d'aquesta vella banda, i el rock de combat continua sent per a Red Banner la banda sonora dels nostres carrers en ple segle XXI.

David Vázquez

DVD

La clau mestra

PRIMERA EDICIÓ

“No és que vulguem ser un exemple per ningú però, realment, es pot viure sense pagar un lloguer. Nosaltres portem 18 anys fent-ho”. Aquesta és una de les frases que enceten el documental de La Clau Mestra, realitzat pel jove creador David Andreu. Amb aquest treball, se'ns mostra que l'ocupació no és només no pagar un lloguer per un espai, sinó que aquests espais poden anar més enllà de les seves pròpies parets en forma de col·laboració amb el moviment veïnal del barri, de co-

operativa de consum crític o de publicació mensual gratuïta (com és el cas de LA BURXA). Poblenou, Gràcia, la Barceloneta, l'Eixample i Sants són els barris triats per aquest treball colpidor i, sobretot, engrescador ja que, en els temps que corren, aquests espais representen un oasi enmig del desert urbanístic i de postal que regna la ciutat de Barcelona. També s'ha de fer un esment a la música del mallorquí Gori Matas, que acompanya a la perfecció les imatges d'aquest treball.

Irene Jaume Gambin

BURXANT ELS BYTES

Problemes amb l'intercanvi de documents

Actualment gairebé tothom usa Microsoft Word per a la comparició de fitxers de text. Estem acostumats a enviar arxius .doc pertot arreu com si fos un estàndard. Fins fa poc, les úniques persones afectades eren els usuaris de Mac o gnu/linux. Tot i poder obrir un arxiu

.doc des dels seus ordinadors, si un es despitava, envia un arxiu sense l'extensió .doc. Linux i Mac reconeixen el programa amb el qual han d'obrir el document, però Windows necessita aquestes tres lletres en el nom del fitxer per saber que l'ha d'obrir amb el Word.

Tot i que l'estàndard internacional per a documents de text és un altre, el format *odt*, OpenOffice el reconeix, però no el Word. Microsoft ha aconseguit imposar el seu estàndard *de facto*, el .doc.

Per això és bastant incomprensible la decisió que ha pres Micro-

soft amb el nou Office 2007 i el seu format *docx*. Ara tothom que no tingui aquest Word i que encara funcioni amb l'anterior no pot obrir documents amb aquest format. Això provoca que qualsevol persona que no tingui l'Office 2007, no podrà treballar amb el format *docx* i haurà de ser

l'usuari del Word 2007 qui recordi que ha de guardar els documents amb un altre format compatible.

I recordeu, sempre que vulgueu assegurar-vos que l'altre rebi bé el text, envieu un *pdf*, un estàndard molt més estès.

Bernat Costa

malca

teteria malca s.c.c.l

esmorzars i berenars, cassolans i ecològics

c/iego, 10 sants (bcn)
tel: 93732030

LLIBRES
+ TINI BEZ +

PEL DIA DEL LLIBRE, CONSULTA A LA WEB LES ACTIVITATS EXTRAORDINÀRIES

www.lacitutinivisible.coop

Riego 35 baixos • 08014 BCN • 93 298 99 47

Peluqueria

Lliure

DEMANEU HORA

Plaça D'Osca 7-11 Local 4
08014 BARCELONA
Tel. 93 298 83 35

FO BAR

Cafes • Tes
Birres • Copes
Amalides • Tapas • Entrepans
El Barca en pantalla delectant
Exposicions • Terrassa

Plaça Osca, 12 - 08014 Barcelona
T. 91 55 65 92 • www.fo-bar.com

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93.332.04.19
mail: msolanasdentist@infomed.es

La Burxa B

NÚMERO ESPECIAL
Amb aquest especial
l'Assemblea de Barri de Sants
pretén mostrar algunes de les
respostes i alternatives que
s'estan construint per fer
front a la crisi.

A Sants afrontem la crisi!

Comissió Sants en Crisi
Assemblea de Barri de Sants

En els últims mesos, moviments socials, organitzacions polítiques d'esquerres, sindicalistes i estudiants han començat a articular el discurs i a mobilitzar-se a l'entorn de la crisi estructural del capitalisme, sobre com ens afecta i amb quines eines la pensem afrontar. A l'àrea metropolitana s'ha organitzat una plataforma que ja ha demostrat la seva capacitat de convocatòria (com la del 28 de març).

Al barri també cal organitzar-nos per fer front als reptes socials que en els propers mesos i anys ens vindran al damunt. Estar organitzats i ser conscients del problema real per no caure en solucions de poca volada que intentin reformular el capitalisme ens permetrà resoldre la nostra crisi i fer entrar en crisi el seu sistema.

La campanya «Sants en Crisi» comença a caminar. La comissió que la tira endavant es reuneix cada dimecres a les 20 hores a Can Vies.

A la seva crisi, la nostra solució

Ja feia mesos que agents socials, estudis oficials i Robin Hood contemporanis alertaven de la situació. El capitalisme està en crisi. Res de nou. Això sí, ara ens afecta especialment a nosaltres: treballadores en situació precària o aturats, autòctons i migrants (amb o sense papers), joves i dones, llogateres i hipotecats, jubilats i vídues.

La crisi del capitalisme ataca un altre cop els de sempre, els més febles, per tal de mantenir el nivell de riquesa i benestar d'una minoria amb una escala de valors basada en el màxim benefici al mínim cost i al més ràpid possible.

Retallades en despeses socials, propostes de copagaments escolars o sanitaris i polítiques de xecs que no tenen en compte qui té més necessitats, així com les mentides d'ajut a la

dependència, i la falta de capacitat i voluntat real de solucionar les mancances que patim ens han de fer conscients que la crisi la fomenten els rics perquè la paguin els pobres, amb els seus diners, amb el seu treball, o amb la manca de serveis que l'estat hauria de garantir.

COM TENIM EL BARRI?

A Sants no som aliens a aquesta situació, i com ja és habitual el preu de l'habitatge —en format lloguer o compra— segueix a cotes inabastables per a una majoria, que amb prou feines conserva un lloc de treball precari en una multinacional o una botiga de tota la vida (temporal, flexible, mal pagat, etc.).

Mentrestant, sindicats majoritaris pacten el que faci falta per mantenir

cadires i sous, a l'espera de temps millors, amb millors cadires i millors sous. Mantenim una feina per poder seguir consumint els productes que nosaltres mateixos produïm, o que d'altres ja han produït en situacions econòmiques i laborals similars o pitjors.

L'habitatge ha passat de ser un dret universal a una condemna a treballs forçats encoberta, on mitjançant un contracte decidim voluntàriament treballar 40 anys amb sous de misèria, per tal de poder pagar una hipoteca milionària al banc. Hipoteca sustentada en l'estalvi de la resta de treballadors, que més rere més hi dipositen la nòmina i l'estalvi familiar que fan possibles els crèdits, i si els seus negocis (immobiliaris, guerres, especulació borsària, etc.) fan fallida,

sempre tindran l'ajut de l'estat. Una banca segura de les seves estratègies, acostumada a privatitzar els beneficis i a socialitzar les pèrdues, amenaçant governs i societat de la temuda fallida econòmica que faria caure el sistema.

CONSTRUÏNT ALTERNATIVES DES DE SANTS

De la mateixa manera que al barri no som aliens a les conseqüències de la crisi, tampoc ho som a la seva solució. És per això que des de l'Assemblea del Barri de Sants s'ha creat la comissió «Crisi», per tal d'articular una resposta popular a la crisi estructural que estem patint i que hem decidit afrontar.

La banca, els seus negocis, la seva usura; l'explotació laboral, els acomiadaments, els ERO, els tancaments

d'empreses, les reformes laborals; l'habitatge digne, l'assetjament immobiliari, la defensa de l'okupació, la construcció sostenible o cooperativa; la situació dels serveis públics, per absència, per saturació o privatització, i l'aplicació del polèmic Pla Bolonya; així com un consum desmesurat i poc conscient dels modes de producció i distribució seran en els propers mesos objectiu de denúncia per part d'aquesta campanya. Si en voleu una mostra, passeu pàgina.

Més informació:
www.noalacrisi.cat

especial Sants en crisi

L'atur es dispara

En els darrers mesos hi ha pocs veïns que no hagin viscut ells mateixos, o el seu entorn social, acomiadaments i retallades salarials o de drets laborals. Les dades oficials no deixen lloc a cap dubte sobre la greu situació que pateix actualment la classe treballadora.

Alex Tisminetzky
Punt d'Informació Laboral

Els continus acomiadaments i expedients de regulació d'ocupació (ERO) han fet disparar les taxes d'atur, que ha arribat a la xifra històrica d'un milió de persones als Països Catalans (xifra que supera àmpliament els tres milions a tot l'Estat espanyol), i han provocat que en els darrers mesos 1.000 persones perdessin la feina cada dia segons les darreres dades de l'INEM. Concretament a Sants, les dades oficials reflecteixen que a l'Oficina de Treball dels districtes 14 i 28 les persones demandants inscrites han passat de 6.920 al principi del 2007, a 7.293 el 2008 i a 10.650 el 2009, en un augment continuat.

Es preveu que l'atur continuarà creixent i que arribarà a la xifra histò-

rica de quatre milions a tot l'Estat. Una situació que pot ser preocupant per a totes aquelles persones a qui se'ls vagi esgotant la prestació d'atur.

AUTÒNOMS I ESTRANGERS

Un dels col·lectius més afectats per la crisi ha estat el dels treballadors autònoms. La problemàtica d'aquest sector es veu agreujada pel fet de no comptar amb cap prestació d'atur o indemnització per finalització de contracte, fet que els col·loca en una situació d'especial indefensió.

L'altre gran perjudicat per l'augment de la desocupació és el col·lectiu de treballadors immigrants, molt

nombrós al barri, que concentra gran part dels elements de risc, amb treballs poc qualificats, contractes precaris i temporals, i altes taxes de treball en negre i sense cotització.

La situació d'aquest col·lectiu és especialment preocupant, ja que esgotarà les prestacions d'atur abans, pel fet de tenir menys anys cotitzats i treballar, molts d'ells, en negre. A més, tindran prestacions inferiors a la mitjana, pels salaris més baixos que perceben. Fins i tot, moltes persones d'aquest col·lectiu poden quedar-se en la il·legalitat si estan sense feina en el moment de renovar la residència.

A l'Oficina de Treball de Sants hi ha 10.650 persones inscrites. ESTER RAMS

Les alternatives

Punt d'Informació Laboral

L'Assemblea de Barri ha organitzat un punt d'assessorament laboral gratuït cada dilluns de 19 a 20 hores al Centre Social de Sants. L'objectiu és assessorar el veïnat en casos de càlculs de quotes, acomiadaments, baixes, pensions, atur i maternitat, entre d'altres. I vol contribuir que les persones coneguin els seus drets laborals per tal que puguin reclamar-los i defensar-se en aquest àmbit. La iniciativa parteix d'un grup de sindi-

calistes i advocats laboralistes que participen a l'Assemblea de Barri, i es planteja que amb el temps esdevingui també un grup solidari i d'ajuda per organitzar respostes col·lectives per denunciar situacions laborals al barri.

Centre Social de Sants
Olzinelles, 30
De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 17 a 21 h.
Tel. 93 331 10 07
Correu electrònic:
puntassessoramentlaboral@gmail.com

Projecte Barri Cooperatiu

Una alternativa a la vulnerabilitat que viuen avui els treballadors assalariats són les cooperatives de treball. La crisi és el context on reforçar les experiències existents i l'oportunitat per a crear-ne de noves. Amb aquesta idea, la Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya i La Ciutat Invisible impulsen aquest projecte que compta amb diferents línies d'intervenció. Recupera la memòria cooperativa de

les experiències que van poblar els nostres barris a inicis del segle passat, radiografiar el teixit cooperatiu actual –prop d'una vuitantena de cooperatives de treball al Districte– o celebrar el Dia del Cooperativisme al barri, el proper juliol, són algunes de les eines d'un projecte que preveu acompanyar i assessorar qui s'anima a constituir noves cooperatives.

Plana web:
www.sants.coop

Habitatge en temps de crisi

L'Assemblea d'Afectats per les Hipoteques, el 22 de febrer, a la Casa de la Solidaritat de Barcelona. AFECTATS PER LES HIPOTEQUES

Flavia
Assemblea de Barri de Sants

En aquests temps d'incertesa, en què els drets socials estan afectats d'una crisi global (econòmica, financera, energètica, climàtica i alimentària), la problemàtica de l'habitatge mostra la necessitat del capitalisme de convertir en mercaderia tots els béns bàsics. L'esclat de la bombolla, la caiguda de la construcció, l'atur, el perill que moltes famílies perdin la casa a causa del sobre-

deutament no han estat suficients per declarar morta la forma capitalista de fer ciutat. L'aprovació per part de la Comissió d'Urbanisme de Catalunya de les àrees residencials estratègiques (ARE), signada el 13 de març com a conseqüència del Pacte nacional per l'habitatge (2007), és el darrer intent de perpetuar el sistema de sempre. La contradicció essencial del sistema capitalista, on l'habitatge no pot ser conjuntament amb la lògica del lliure mercat, queda present en les nostres vides.

POLÍTiques QUE NO RESOLEN EL PROBLEMA

Com a política anticrisi, l'impulsar una reestructuració radical del model econòmic que ens ha conduït a la situació actual, es continua reduint un bé social necessari a una lògica mercantil, de manera que es genera exclusió i marginació. Una política anticrisi que dilapida recursos públics per ressuscitar un model que s'ha demostrat suïcida. Tot això sense considerar que la política d'ha-

bitatge públic protegit respon sovint més a les necessitats de ciutadans amb una capacitat econòmica mitjana que a ciutadans amb un problema real. Com a política d'habitatge significa construir més quan ja hi ha quatre milions d'habitatges buits a tot l'Estat (un milió de nova construcció) que no compleixen la seva funció social (450.000 a Catalunya, uns 70.000 a Barcelona), alhora que milers de famílies són desnonades perquè no poden fer front al pagament de la hipoteca.

L'ASSEMBLEA DE BARRI DAVANT EL PROBLEMA DE L'HABITATGE

En l'àmbit de la ciutat, el passat febrer més de 70 famílies van constituir

l'Assemblea d'Afectats per les Hipoteques (vegeu la pàgina 4 d'aquest especial), però des de l'Assemblea de Barri també fa temps que es denuncien les conseqüències de la transformació urbanística dels nostres barris. Es veu la crisi immobiliària com una oportunitat per invertir les prioritats pel que fa a les intervencions urbanístiques i les polítiques d'habitatge del model de Barcelona.

Buscar alternatives en una situació com aquesta és un tasca difícil, però la creació d'estructures organitzatives (o l'enfortiment de les ja existents) que vinculin entre elles els sectors afectats és un bon començament. Cal socialitzar, difondre i imposar un nou paradigma.

L'alternativa

Punt d'Informació sobre el Mobbing

La Plataforma pel Soterrament de les Vies i contra el Pla de l'Estació ha obert un punt d'informació sobre l'assetjament immobiliari al Centre Social de Sants. Amb aquesta iniciativa pretenen orientar totes aquelles persones que pateixen aquesta situació, oferint-los suport i recursos pràctics per defensar-se.

D'altra banda, el Centre Social de Sants també disposa d'un advocat especialitzat en temes immobiliaris. Per poder fer-hi una consulta, cal demanar cita prèvia trucant a l'entitat.

Centre Social de Sants
Olzinelles, 30
Tel. 93 331 10 07
Punt d'Informació sobre el Mobbing: cada dimarts de 20 a 21 hores

Crisi i consum alimentari

Les grans superfícies i les cadenes de supermercats són part del problema o part de la solució?

Ferran Aguiló
Cooperativa Món Verd

La crisi, publicitada massivament com un qüestió inicialment de caire financer i bancari, i en aquests moments també laboral, té moltes altres cares. Algunes d'elles fa temps que creen les condicions per arribar a un altre tipus d'ensulsiada. Les grans superfícies, les cadenes de supermercats i les grans cadenes de distribució (GCD) treballen amb una actitud tan agressiva i especulativa com els *brokers* de Wall Street o els promotors immobiliaris.

INFORMACIONS PER REFLEXIONAR
Les GCD són un dels principals agents que provoquen la desaparició de la pagesia. La demanda de quantitats, contractes i formes de pagament genera una situació en què no tenen cabuda les explotacions familiars.

D'altra banda, les grans superfícies destrueixen el teixit empresarial local de distribució alimentària i també aquell que hi està vinculat, com és el cas de l'agricultura local. Nombroses dades certifiquen el seu efecte destructor. Per cada gran superfície que s'obre es poden perdre fins a 275 llocs de treball en quatre anys en un radi de 15 quilòmetres. A l'Estat espanyol, han tancat cada dia 11 botigues tradicionals en els últims 10 anys.

A més, en els supermercats els consumidors som bombardejats amb ofertes no desitjades i manipulen i donen

forma als nostres hàbits de consum. Res està fet a l'atzar, tot està dissenyat i estructurat per incrementar les compres del client.

Cal dir, a més, que les grans superfícies i les cadenes de supermercats es basen en un comerç deslocalitzat i molt poc sostenible. D'altra banda, la política de sobreenvasat alimentari de les GCD fa que ens gastem milions d'euros en polítiques de reciclatge en comptes de garantir la reducció de residus.

De la mateixa manera que uns pocs grups d'establiments controlen més del 50% del mercat alimentari espanyol, un grapat de multinacionals monopolitza gran part dels productes que podem trobar en els seus locals. I si ens preguntem «Qui ha elaborat el producte que comprem?» o «Amb quins impactes socials i ambientals?», poca informació en trobarem a les etiquetes.

Les cistelles biològiques són una alternativa a les grans cadenes de distribució.

Les alternatives

Què es pot fer per exercir un contrapès al poder de les grans cadenes de distribució?

- Afegir-nos a les cooperatives de consum del barri.
- Comprar directament als productors a través de cistelles, als mercats pàgesos o a les parades pàgeses dels mercats municipals.
- Quan no tenim l'opció de la rela-

ció directa, podem comprar als petits comerços del nostre barri i, en general, intentar evitar les grans cadenes de distribució d'aliments (sùpers, hipermercats), les franquícies de restauració, etc.

- Promoure menjadors ecològics a les escoles dels nostres infants.
- Sumar-nos a un dels horts urbans comunitaris que ja existeixen (les

Corts, Colònia Castells) o crear-ne un de nou al barri.

- Plantejar-nos un canvi progressiu d'hàbits pel que fa a les nostres pautes de consum i a la nostra dieta; tendir a menjar més llegums, fruita i verdura fresca; productes locals i de temporada, i menys carn, peix, làctics i productes elaborats.

Cooperatives de Consum

GRUP DE CONSUM ESPAI OBERT: VIOLANT D'HONGRIA, 71. TEL. 93 411 21 88

EL CARRETÓ: FONT HONORADA, 32-34. TEL. 690 658 303

GERMINAL SANTS: ROSSEND ARÚS, 74. TEL. 93 332 91 98, DIMECRES/DIJOUS TARDA

GERMINAL POBLE SEC: RADAS, 27. TEL. 93 663 06 67, DIMECRES/DIJOUS TARDA

Bancs i caixes en crisi?

Hernan C. M.
La Ciutat Invisible

En aquests últims mesos el capitalisme «es declara en crisi». El que es va manifestar inicialment com una crisi financera a mitjan 2007 comença a colpejar amb força la dita economia *real* i vivim aplicacions de mesures pal·liatives que passen per facilitar ajuts directes o indirectes a les entitats financeres, garants, en paraules de Zapatero, «d'estabilitats majors». El diner de l'economia *real* s'empra per cobrir un forat endèmic en aquest sistema.

Davant de la situació actual i de les expectatives més que fosques, tenim bàsicament dues opcions. La primera passa per desitjar que la caiguda no acabi en desastre, mantenir la confiança en els gestors, del capital i esperar un restabliment de les condicions de vida anteriors.

La segona passa per la retirada de confiança en aquests gestors i prendre una actitud activa. Actitud que es pot plasmar de moltes maneres diferents: retirant els diners del banc per assenyalar la seva col·laboració necessària en aquesta crisi; apostant per altres estructures o maneres de gestionar els diners, des de les cooperatives de finançament ètic fins a banques ètiques, xarxes de solidaritat o les velles caixes de

Crema d'un euro per denunciar del paper dels bancs en la crisi. MIRTA

resistència; explorant formes alternatives al diner, com poden ser l'intercanvi de treball o de productes, les xarxes de col·laboració, o experiments amb diner social, no monetari o monetaritzat, com l'Ecoeny (al Montseny) o els *patacones* o *lecofos* argentins. Aquestes i moltes altres, tantes com puguem dur a terme, són les opcions que apunten a

la solidaritat i creativitat social, úniques garants històriques de la superació dels moments de crisi.

Més informació:
www.xarxaecosol.org
www.coop57.coop
www.fiare.org
www.decreixement.org

Els serveis públics, sota amenaça

Els serveis públics i socials van ser una de les conquestes més importants dels segle XX.

L'actual crisi econòmica els posa en el punt de mira i prenen força les veus que en volen la privatització.

Mireia Roselló

Assemblea de Barri de Sants

Els serveis públics són un dels triomfs de les dures i intenses lluites dels treballadors al llarg del segle passat, però actualment les polítiques neoliberals del govern els estan buidant de contingut i qualitat, de la mà de privatitzacions i de la falta d'inversió.

Els serveis públics, per ser-ho, han de desenvolupar-se segons les necessitats de la gent, valorant els beneficis socials de la seva activitat i no la pura rendibilitat econòmica. Però sense seguir aquesta idea, els dirigents econòmics i polítics estan engegant processos de privatització que afecten la qualitat dels serveis i

augmenten la precarització de les persones que hi treballen.

DEIXADESA INSTITUCIONAL EN DIVERSOS EQUIPAMENTS DEL BARRI

A Sants hi ha diverses mostres de la deixadesa de les institucions: barraccos per a la llar d'infants Guinbó, falta de places als geriàtrics públics i a les escoles bressol, falta d'especialistes al CAP de Numància, massificació a les aules de secundària, una oficina de treball petita i que serà tancada d'aquí poc, absència d'escola de persones adultes, etc.

És per això que cal una denúncia de tots els sectors afectats, tant usuaris com treballadors, ja que sovint són els únics que coneixen la realitat del seu estat.

En aquest sentit, recentment s'ha creat la Coordinadora Ciutadana en Defensa dels Serveis Públics i en contra de les Privatitzacions.

Més informació:
<http://dretserveispublics.blogspot.com>

ADA COLAU:

«Cal aturar els desnonaments i garantir la justícia gratuïta als afectats per les hipoteques»

EL PROJECTE

Punt d'Informació d'Immigració

Rocio

Si la crisi afecta tothom —menys els rics—, a les persones amb menys recursos els afecta el doble. Un dels col·lectius que l'està notant més és l'immigrant: les persones que fa anys que fan les feines que ningú del país vol fer, és a dir, les més precàries. També són les persones amb menys drets, per les diferències que estableix la Llei d'extranjería, sense comptar amb el racisme instal·lat a la nostra societat.

Davant d'aquesta situació, i davant del fet que al Centre Social de Sants ja fa temps que arribaven demandes que no es podien cobrir per falta d'informació i manca de temps, l'entitat veïnal fa un mes va obrir el Punt d'Informació d'Immigració.

A Barcelona hi ha projectes i recursos interessants per a persones immigrades, però la informació no està concentrada ni actualitzada en un lloc i, per això, es va decidir dur a terme un recull d'aquestes iniciatives. Després de fer un buidatge de les entitats i els serveis de la Bordeta i dels barris propers, es constata que no hi ha recursos específics per a les persones immigrants. Les excepcions són Serveis Socials, actualment força desbordats i on no atenen persones *sense papers*, i les diferents parròquies que sí que duen a terme algun tipus d'atenció cap a aquest col·lectiu mitjançant Càritas.

El Punt vol informar i derivar tothom que tingui preguntes sobre recursos d'arreu, ja sigui en l'àmbit legal, de formació, de llengua, d'oci, etc. Evidentment, la demanda principal és la recerca d'un lloc de treball, i és per això que s'està creant un espai de cerca de feina, amb recursos informàtics, premsa i una persona que pugui resoldre dubtes a l'hora de fer currículums o trobar determinats llocs de treball. L'altra part del projecte és crear una borsa de treball on, a partir de les ofertes i les demandes que arriben, es posarà la gent en contacte.

Es farà un tríptic amb tota la informació recollida i es penjarà a Internet, en una web que també disposarà d'informació sobre totes les entitats del barri especificant les activitats que ofereixen i els projectes que duen a terme. Aquest darrer projecte s'anomena Xarxa Social, i pretén establir lligams de coordinació entre les diferents associacions del barri.

Centre Social de Sants
Olzinelles, 30. Tel. 93 331 10 07
Horari: cada dia
de 10 a 14 h i de 17 a 21 h

Sindicats, plataformes veïnals i moviments socials es plantegen com afrontar el nou context d'agudització de la precarietat per a àmplies capes de la societat. Un bon exemple és la recentment estrenada Assemblea d'Afectats per les Hipoteques, que es va constituir a Barcelona i Terrassa el passat 22 de febrer. N'entrevistem una de les seves membres.

Alex Tisminetzy
Sants

D'on surt la iniciativa d'agrupar els afectats per les hipoteques?

Diversos col·lectius que fa anys que treballen en la defensa dels drets socials i en particular del dret a l'habitatge vam detectar l'augment de les persones amb dificultats greus per fer front al pagament de les hipoteques. A través d'Internet vam entrar en contacte amb un grup d'afectats de Madrid (Ahorcados por la Hipoteca) i els vam convidar a fer una xerrada a Barcelona. Vam decidir fer una convocatòria d'afectats a Barcelona i Terrassa i la resposta massiva que va tenir ens va confirmar la necessitat de la iniciativa.

Heu detectat que hi ha un perfil comú entre els afectats?

La gent més afectada és la que va contractar hipoteques a partir del 2006, moment àlgid del boom immobiliari. El perfil és molt variat però, com sempre, afecta amb més duresa les capes més vulnerables de la societat, especialment els milers de persones que s'estan quedant a l'atur.

Quines solucions han sorgit entre els afectats?

D'una banda, demanem respostes im-

mediates d'urgència, com ara que s'aturin els desnonaments i es garanteixi l'accés a la justícia gratuïta.

D'altra banda, proposem solucions que considerem justes i viables, ja que s'estan aplicant a altres llocs. Bàsicament són tres. Per començar, igual que als EUA i altres països d'Europa, exigim el que s'anomena «dació en pagament», és a dir, que si tornes les claus de la casa hipotecada al banc, el deute queda liquidat. És un abús i un exemple de cobdícia màxima que, a l'Estat espanyol, els bancs puguin quedar-se el teu pis, subhastar-lo per la meitat de preu (el preu inicial sobrevalorat que ells van fixar) i et reclamin l'altra meitat com a deute pendent. Hi ha gent a qui el banc l'ha fet fora de casa i encara li reclama el pagament de 100.000 euros.

«Les mesures de Zapatero són una presa de pèl pels afectats per les hipoteques»

Una altra proposta és que l'Administració forci els bancs a renunciar a una part significativa del deute i, a preus de protecció oficial, es quedi els habitatges hipotecats per convertir-los en pisos de lloguer social, de manera que l'afectat s'allibera del deute i la societat guanya pisos socials.

Finalment, exigim una auditoria social i independent sobre el funcionament del mercat hipotecari. Hi ha prou indicis que assenyalen que la ciutadania ha estat víctima d'un frau generalitzat, i caldrà aclarir on han anat a parar els beneficis astronòmics generats durant el boom immobiliari.

Com valoreu els plans especials

anticrisi que ha anunciat el Govern en aquest àmbit?

En poques paraules: una presa de pèl. L'única mesura plantejada ha estat l'anomenada «moratòria ICO» que, amb grans dosis de propaganda, va anunciar una rebaixa de la meitat de la quota hipotecària durant dos anys. Però en realitat aquesta mesura està pensada per a les entitats financeres, i no per a les famílies, ja que són les entitats les que voluntàriament decideixen acollir-s'hi o no. A més, té requisits que deixen fora les famílies en situació de més vulnerabilitat i en qualsevol cas suposen ajornar i agreujar el problema, ja que la quantitat aplaçada s'haurà de pagar després de dos anys afegint-li hi interessos.

S'ha destacat que el problema de les hipoteques ha afectat especialment les persones immigrades, amb una situació també precària a legalment i laboral. Com ho podeu afrontar col·lectivament?

Des de l'Assemblea veiem amb molta desconfiança el missatge en què insisteixen alguns mitjans de comunicació segons el qual «el problema d'hipoteques és un problema d'immigrants». En realitat és un problema generat per bancs i immobiliàries amb la complexitat de l'Administració, i les víctimes són persones que necessitaven habitatge i van trobar totes les facilitats per comprar i cap ni una per llogar. Per tant, els afectats són immigrants i autòctons.

Un cop dit això, és cert que moltes persones immigrades estan patint especialment, ja que reben un tracte discriminatori a diferents nivells i són dels col·lectius que més està sofrint l'atur. Però crec que la millor manera de fer front a això és com s'està fent: no permetent que s'estigmatitzi el col·lectiu dient que és un «problema d'immigrants» i unint-se afectats autòctons i immigrants per denunciar que bancs i caixes han estafat i pretenen seguir estafant la població.

Coneixeu iniciatives anàlogues en altres ciutats de l'Estat o d'Europa?

Sí, s'estan constituint grups d'afectats arreu de l'Estat i ens estem intentant coordinar. D'Europa, de moment, no en tenim notícies, però no és estrany, ja que Espanya és l'Estat europeu més similar als EUA pel que fa a la liberalització del mercat de l'habitatge, amb les conseqüències nefastes que això comporta.

«Farem una convocatòria el 25 d'abril a les 16 h a plaça Catalunya»

La plataforma té evidents nexes amb moviments socials. Per què ha calgut crear un nou espai?

Persones i col·lectius vinculats al moviment per un habitatge digne estem entre els impulsors d'aquesta iniciativa, així que, de relació, n'hi ha molta. Però ha calgut un nou espai perquè el problema de les hipoteques és ara molt punyent i alhora complex.

Finalment, quines són les mobilitzacions que teniu programades?

A la darrera assemblea vam acordar diverses mobilitzacions, entre les quals, fer una primera convocatòria específica sobre el tema de les hipoteques, el 25 d'abril a les 16 h a la plaça Catalunya. També preveiem fer algun tipus d'acció als bancs i les caixes que continuen intentant aprofitar-se de la gent, amenaçant de treure'ls la casa per forçar-los a endeutar-se encara més.

Més informació:

www.afectadosporlahipoteca.blogspot.com

UN TOMB PEL
DICIONARI

ELS PANTALONS
El nom ens ve de Venècia, on del segle XVI al XIX es feien moltes obres a la *Commedia dell'arte*. Un dels personatges més característics que apareixia en escena era

Pantaleó, nom molt comú a Venècia, ja que sant Pantaleó, un màrtir cristià, n'és un dels patrons. El personatge portava unes calces ajustades a les cames i lligades a la cintura. Les obres

de *La Commedia* van recórrer mig Europa. Els anglesos, a finals del segle XVII, van posar el nom *pantaloons* a unes calces que, des d'aleshores, tants homes i dones porten avui dia. En l'actualitat,

doncs, portem calces amb el nom d'un sant del segle IV.

Text elaborat per en Jordi Esteban

LA CANÇÓ

Patxanga

Patxanga, que jo vull només patxanga total, que tenguí alegria es que no tenguí pa.

Patxanga, sa vida és només patxanga integral, que no s'equivoquin es músics de jazz.

Patxanga per tu, patxanga per tots, me cag en s'altura d'aquests escalons.

Hi ha dies que sí, hi ha segles que no, es metge des ossos és un impostor.

Patxanga, que jo vull només patxanga total, que el món sigui sempre des aficionats.

Patxanga, sa vida és només patxanga integral, per noltros melons i pes altres sa fam.

Problemes a mils, i cap solució, me cag en sa lluna i vatua amb el món.

Hi ha casos que sí, hi ha crisis que no, aquesta hipoteca no és una cançó.

Patxanga, que jo vull només patxanga total, que ballin és heters i es homosexuals.

Patxanga, sa vida és només patxanga integral, se grues se giren quan passes davant.

Hi ha peixes que sí, hi ha melicotons, ses mares se graven tots es culebrons.

Hi ha salpes que sí, hi ha congress que no, es videos domèstics són pel-liculons.

Patxanga, que jo vull només patxanga total, s'amor sigui lliure entre es socis impars.

Patxanga, sa vida és només patxanga integral, xerram de farina, qui ho ha reparat?

Pomes que sí, prestatges de pols, es llibres s'esborren, que ja ho saben tot.

Hi ha tàpies que sí, parets i mirós, ses meves barreres no són res seriós.

Antònia Font

RACÓ HISTÒRIC

Les inundacions de la Bordeta

L'any 1971 unes fortes tempestes van produir greus inundacions als carrers de la Bordeta. Aquest fet, que era bastant habitual al barri, en aquest moment va tenir una virulència especial. Les inundacions van originar problemes i desperfectes diversos, alguns de molt greus, com explícitem més endavant. En aquell moment el xafec va afectar fins i tot el jardí d'Amadeu Oller, capellà de Sant Medir.

La pitjor part se la va endur el col·lector del carrer Parcerisses on, per les obres del primer cinturó, s'havia obert una rasa. L'aigua dels xafects hi va anar entrant sense parar i va començar a arrossegar vehicles i altres objectes. En total, van acabar malmesos uns 21 vehicles.

Les aigües també van envair el camí de la Cadena, que començava al punt on hi havia la rasa. La situació es va anar agreujant, ja que les parets de les cases i les barraques que hi havia, i que en molts casos encara es mantenen, no van resistir. Per aquest motiu, moltes cases i barraques van acabar completament inundades.

Unes 15 famílies ho van perdre tot en una sola nit i van acabar al carrer. Molts fins i tot es van veure obligats a sortir a través de les finestres i pel sostre dels seus habitatges. Alguns dels veïns feia més de 40 anys que vivien en aquestes cases i barraques sense que els espais tinguessin condicions sanitàries i higièniques adequades.

Molts dels llogaters, abans que ningú utilit-

zés l'anglicisme *mobbing*, van patir un fort assetjament immobiliari: el tema del lloguer els va portar a una inestabilitat quotidiana, ja que els propietaris no actuaven davant la difícil situació dels seus llogaters (esperaven per revalorar els espais acabats del cinturó de ronda i el cobriment de les vies dels carrillets). D'aquesta

manera es va iniciar un pla especulatiu per treure els residents d'aquella zona i aprofitar les plusvàlues d'uns terrenys situats a l'entrada de Barcelona. Els resultats d'aquestes polítiques especulatives encara es pateixen

Però, tornant al tema de les inundacions, podríem explicar que les famílies sense allotjament van ser deriva-

des per l'alcalde a la Junta Municipal i la Comissaria de Beneficència, on tan sols els van oferir una plaça en un alberg.

Tres anys més tard, el camí de la Cadena seguia en les mateixes condicions i sense arreglar. L'única reforma que es va fer va ser el cobriment de la rasa del carrer Parcerisses.

Joan Pujades i Seguí

Imatge del carrer Parcerisses l'any 1961.

FOGONS DE TEMPORADA

Peix o bacallà?

Els vikings que pescaven el bacallà fresc poc s'ho pensaven que el seu mètode per allargar-ne la conservació tindria tant d'èxit. Aquest peix de carn blanca canvia de gust i textura en ser assecat i salat, i amb una rehidratació i dessalació posteriors i correctes s'obté una de les menges més exquisides, per ser cuinat i combinat d'infinites formes.

Tot i així, em permeto ser una mica planiana (terme que fa referència a «Tot el d'abans era millor!») si us dic que poques vegades podrem degustar bons bacallans. Sovint ens venen gat per llebre.

En temps de guerra, en comptes del bacallà arribava d'altres terres el peixopal o estocfix, provinent del mateix animal però processat de forma diferent (que en redueix la qualitat) o bé altres peixos simi-

lars com ho és l'abadejo. Avui en dia la pràctica segueix viva.

A la majoria de països mediterranis en trobem un ús inicialment popular. A la península són els portuguesos, bascos i catalans els qui en tenen la fama guanyada. Antigament va ser una de les

menges més habituals a les fondes de Barcelona de finals del segle XIX que van popularitzar el conegut bacallà a la llaua. I ara que és Quaresma, bacallà!

La recepta: bacallà a la llaua

- INGREDIENTS**
2 trossos de morro de bacallà
3 grills d'all
200 ml de vi blanc
1 cullerada de pebre vermell dolç
4 fulles de julivert
Farina
Oli d'oliva

ELABORACIÓ
Un cop tenim el bacallà ben remullat i dessalat (podeu demanar-ho a la bacallaneria) porcio-

nem el morro de bacallà i l'enfarinem. El fregim a la paella fins que quedi ros i el retirem Vigileu que no s'us cremi l'oli i si n'hi ha massa en retireu una part. Seguidament hi daurem els alls laminats (dos grills per cada tros de bacallà). Hi afegim el julivert picat i el pebre vermell i ràpidament el vi blanc (100 ml per tros). Deixem que redueixi un poc. En una safata de forn hi col·loquem el bacallà i el mullem amb el contingut de la paella, procurant que els alls ens quedin damunt del bacallà. Ho enfornem cinc minuts i ja el tenim llest. És molt senzill i boníssim. Que aprofiti!

Núria May Masnou

el LOKAL
DISTRIBUIDORA

associació cultural El Raval

llibres, contrainformació, revistes, música, samarretes, pedrayes...

horari:
matins, de dimarts a divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dilluns a dissabte de 17 a 21h

c/ de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

ROIG OLLE

“PEIXOS NOLLA”

Mercat de Sants,
parades 301 a 306 i 340 a 341

Tel: 93-339-55-57
SANTS

AURODECOR S.C.P.

Sostres de Pladur, escaiola i alumini
Motllures decoratives, enguixats
Aïllaments tèrmics, acústics i ignífics
Mobles a mida de guix i pladur
Reformes en general

C/Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

FES-TE SÒCIA

col·lectius + tallers + activitats

ESPAI@BÈR

de dilluns a divendres de 18 a 22h

Violant d'Hongria 71 1er pis, Sants, BCN.

- Col·lectius: ATECAT, Contra-Info, Biogràfic, Polèmica, Anteneu Llibertari de Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
- Tallers de ball flamenc i informàtica
- La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20h. Vine a participar i fer propostes.

FES-TE SÒCIA

col·lectius + tallers + activitats

ESPAI@BÈR

de dilluns a divendres de 18 a 22h

Violant d'Hongria 71 1er pis, Sants, BCN.

- Col·lectius: ATECAT, Contra-Info, Biogràfic, Polèmica, Anteneu Llibertari de Poble Sec, Artesano, Cooperativa de consum crític.
- Tallers de ball flamenc i informàtica
- La coordinadora es reuneix els dimarts a les 20h. Vine a participar i fer propostes.

En moviment

IMMIGRATS
en la persona

Esperances d'un salvadoreny

Raül Garcia Vaquerano

Sóc del Salvador i fa sis mesos que visc aquí. Vaig decidir venir amb la meua dona valenciana. Vam deixar tot el que teníem allà, familiars i amics, per començar una nova vida. La meua arribada ha coincidit amb la crisi. I la meua experiència com a enginyer agrícola enfocada a la cooperació en comunitats rurals és molt diferent del tipus de feina i d'activitat urbana d'aquí. Mentre no trobi feina, seguiré fent cursos de formació. A partir d'un d'aquests, el de català, vaig conèixer el programa Voluntaris per la Llengua i després, el Roger, la meua parella lingüística. Setmanalment quedem per parlar en català i explicar coses del nostre país, per exemple, les darreres eleccions a El Salvador.

He sentit molta alegria, ja que els que hem viscut aquest conflicte sabem què ha significat la derrota d'ARENA, una dreta que després dels acords de pau, feia 20 anys que estava instal·lada en el poder, aprofitant per enriquir-se privatitzant institucions públiques. Ha convertit un país productiu en un país de serveis, ha abandonat totalment la agricultura com a mitjà de desenvolupament i s'ha oblidat dels pobres, que són la majoria i que viuen en la misèria i la marginació. He recordat tota la gent que he conegut entre morts, desapareguts i vius en aquest conflicte i de les moltes esperances de justícia social que s'enceta amb la victòria de l'antiga guerrilla, el Front Farabundo Martí d'Alliberament Nacional, liderat pel nou president Mauricio Funes.

Ara potser sí que deixarem enrere 12 anys de guerra, amb 75.000 morts i desapareguts. Un conflicte finançat en gran part pels EUA, donant suport a l'exèrcit salvadoreny per combatre el comunisme. Un comunisme que per al poble significa justícia social, distribució de la riquesa i dignitat.

Ràdio Nikòsia, una veu des de la 'bogeria'

Imatge de l'emissió d'un dels programes de Ràdio Nikòsia des dels estudis de Contrabanda FM. KÀROL VEIGA CABRAL

Des de fa sis anys l'Associació Cultural Ràdio Nikòsia, formada per persones diagnosticades amb algun tipus de malaltia mental, porta a terme diferents activitats per eliminar l'estigma de l'anomenada bogeria.

Associació Cultural Ràdio Nikòsia

Els integrants de l'Associació Cultural Ràdio Nikòsia som un grup de persones que en la seva majoria, i en algun moment de la vida, hem estat diagnosticats amb algun tipus de trastorn mental. Utilitzem els mitjans de comunicació i d'expressió en general com a plataforma d'acció i intervenció dins l'esfera social. Un col·lectiu que participa activament en la construcció d'una forma més reflexiva, oberta i flexible de pensar el món que ens envolta. Utilitzem mecanismes com la ràdio, la

literatura i les arts plàstiques, qüestionem els paràmetres de la normalitat establerta, els límits entre el seny i la bogeria, amb la intenció de lluitar contra les etiquetes amb què ens relacionem socialment. Sense donar-nos, entre tots generem estigmes i discriminacions que reproduïxen l'incapacitat d'entendre el món des d'una perspectiva més precisa, fet que contribueix a fer més intens el dolor que, pot, implicar viure en societat.

«Volem desestigmatitzar la malaltia mental»

Donant veu a qui, per diverses causes, ha vist anul·lada –ja sigui per diagnòstics, classe social, gènere o raça– la seva condició de persona, duem a terme un treball de desconstrucció dels prejudicis socials, refle-

xionant sobre l'incalculable valor de la diversitat de l'ésser humà. Tot i que es pot considerar el que fem com un complement important al procés terapèutic, la nostra voluntat es fa una teràpia a la societat, la qual considerem que està malalta d'injustícia.

Prentem com a punt de partida un model de participació horitzontal i assembleari portem a terme diferents projectes d'intervenció comunitària. Des de tallers, xerrades o programes de ràdio en els quals tractem les nostres inquietuds, convidem a participar a tota persona o col·lectiu que no pot ser escoltat.

EVOLUCIÓ DEL PROJECTE

Ràdio Nikòsia es acció, intervenció, participació i complicitat. Sis anys després de la primera emissió de Ràdio Nikòsia des dels estudis de Contrabanda FM, el que va començar només com un projecte que prenia de referent l'experiència Colifata, és avui en dia una realitat molt viva, que creix i respira tolerància i respecte. D'aques-

ta manera hem propagat la nostra veu des de diferents freqüències com ara a *La ventana*, de la Cadena Ser, i *Tal com som*, de Com Ràdio, conservant l'ànima i el format original cada dimecres de les 16 a les 18 hores a Contrabanda FM (91.4 FM).

Adaptant-nos a les noves tecnologies hem elaborat una xarxa de blogs accessibles des d'Internet, on es pot estar informat de notícies i convocatòries, a més de gaudir dels textos dels nostres *bojos* poetes.

El nostre esforç s'ha vist recompensat amb la complicitat de molts col·lectius i moltes persones de reconeguda trajectòria en el món de la cultura i el periodisme, i els nostres oients.

Més informació a:
www.radionikosia.org

No al tractament ambulatori involuntari

Actualment un dels fronts oberts en les nostres reivindicacions és l'oposició als intents de legislar protocols d'actuació judicial en supòsits de tractaments ambulatoris involuntaris (TAI). Aquesta és una situació recurrent, que ha estat desestimada en diverses ocasions pel Parlament espanyol, però que sembla atractiva a certs legisladors, raó per la qual la seva possible aplicació a Catalunya està de nou en discussió.

El TAI està pensat per actuar en situacions en les quals una persona amb trastorn mental es resisteix a seguir el tractament farmacològic. En aquests casos, les forces d'ordre públic, a través d'un mandat judicial, poden actuar obligant al tractament.

Es curiós, que se segueixin proposant iniciatives d'aquest tipus, quan l'únic que aconseguïen és unir professionals, familiars i usuaris en el seu rebuig. Això és així perquè en salut mental es té la certesa d'una falta de mitjans. Aquestes carencies assistencials són la causa més plausible per justificar la irregular evolució dels pacients. Està demostrat que tota mesura coercitiva erosiona la confiança i la necessària aliança que demana tota teràpia.

Hem elaborat un contra-TAI que es pot sol·licitar a:
contratai09@gmail.com

DIRECTA
3 ANIVERSARI
WWW.SETMANARIDIRECTA.INFO
SUBSCRIU-T'HI ARA!!

Una aposta informativa compromesa amb els moviments socials

CONCERT EXPRESSIÓ DIRECTA
Dissabte 25 d'abril a les 22h

En Belda i el conjunt badabodoc
El Nota

Centre Cultural La Farinera del Clot,
Gran Via de les Corts Catalanes 837, Bcn

CASTELLERS

SANTS

C/ Vallespir 28 www.borinots.cat

ORGANITZAT I LLUITA!

AJS

ASSEMBLEA DE JÓVES DE SANTS
aj-sants@hotmail.com
www.cajei.net

CAJEI

Ageneu llibertari

tes teu l'ateneu

carrer maria victòria, 10 (sants)
lateneu@gmail.com

www.ageneullibertari.info

La manifestació contra la política ambiental del govern camí de la plaça Sant Jaume. FEDERACIÓ D'ECOLOGISTES DE CATALUNYA

ESPAI DE TREBALL

Vaga general

Marc Faustino i Vidal

Quan llegiu aquesta columna ja s'haurà fet la manifestació del 28 de març convocada per la campanya «Que la crisi la paguin els rics». La campanya està dinamitzada per organitzacions d'àmbits diferents (estudiantils, sindicals, polítiques i socials) de l'esquerra catalana que creiem que sense el capitalisme podem viure millor.

Una de les propostes de la campanya és l'impuls d'una vaga general als centres de treball per mostrar el malestar de la classe treballadora davant d'aquesta crisi. Una vaga, segons el Diccionari de la Llengua Catalana, és la cessació voluntària en el treball per part dels empleats asalariats amb vista a obtenir de l'empresa algun avantatge relatiu a millores de les condicions de treball. I si a aquesta cessació voluntària del treball hi estan convocats tots els asalariats de les empreses d'un territori, indiferentment de la seva activitat (indústria, administració pública o serveis) i amb un objectiu sociolaboral, és quan diem que és una vaga general.

La convocatòria d'una vaga general és un pols de la classe treballadora aturant els atacs que rep del món econòmic i polític. La darrera vaga general, el 20 de juny del 2002, va ser un èxit. No es va moure ni un mitjà de transport, els centres de treball van estar tancats i els piquets de vaga van prendre el carrer tot el dia. Però els de sempre, al final, van signar un pacte amb el PP que va maquillar el decret de reforma del mercat de treball d'aquell any.

S'imposa novament una crida a una demostració col·lectiva de la classe treballadora aturant l'activitat econòmica als Països Catalans. Perquè sense nosaltres aquest sistema no funciona i és hora de reivindicar el nostre paper per al seu funcionament. Potser estem lluny de posar data a la convocatòria de vaga general, però el convenciment no ens ha de faltar per portar-la a terme.

Diversitat en defensa del territori

El 22 de març més de 5.000 persones van sortir al carrer per denunciar la política ambiental del Govern i per mostrar el rebuig al model socioeconòmic actual, demanant un canvi profund cap a un model alternatiu veritablement sostenible.

Gloria Xancó Ribot
Membre de l'organització

Fa mesos que la Federació d'Ecologistes de Catalunya va fer una crida a participar en una manifestació per fer front als nombrosos conflictes ambientals que afecten el territori català. La resposta va ser bona i es va estar treballant durant molts mesos per posar d'acord molta gent i molts col·lectius de tot tipus.

L'objectiu de la convocatòria era reunir el màxim de col·lectius, entitats ecologistes i plataformes en defensa del territori per fer visibles els nombrosos conflictes ambientals. Aquesta mobilització ja va fer-se l'any 2001, i hi van participar 87 entitats i plataformes. Aquest cop han estat més

de 160. Aquest augment tan significatiu posa e relleu la mala política del Govern, i els col·lectius adherits a la manifestació afirmen que «malgrat que el color del Govern ha canviat, aquest desenvolupa una política ambiental continuista respecte de la que ja va generar protestes l'any 2001. Continua sent ineficaz i contrària als interessos de la població».

MOLTES I DIFERENTS DENÚNCIES

La manifestació va aplegar nombrosos col·lectius, i van ser molts i molt variats els motius pels quals es va demanar la dimissió dels consellers de Medi Ambient, Política Territorial i Agricultura. Una reivindicació clau va ser que el Govern assumeixi que s'està fent una mala gestió del territori, ja que, com es va assenyalar, «no poden passar per alt la incompetència, les decisions errònies, la manca de transparència, el desconeixement i la desatenció al territori del Govern».

En el manifest es critica una política governamental que «afavoreix els interessos de les grans corporacions privades i destina els recursos públics a la continuïtat d'un model neoliberal obsessionat pel creixement, responsable de la crisi econòmica i ambiental actual, i incompatible amb la per-

servació del medi ambient, l'equilibri territorial i el benestar social». Per aquesta raó, es reclama un canvi polític, més enllà del que afecta directament el medi ambient, ja que consideren imprescindible la participació ciutadana real, el veritable consens i el dret a la informació.

També es denuncia la persecució dels moviments socials que exerceixen el seu dret a la protesta, recalçant que s'estan veient obligats a optar per la desobediència per denunciar l'incompliment de les lleis mediambientals, tant per part d'empreses privades com per part de les Administracions públiques. Per últim, es demana la despenalització dels casos que es troben pendents de judici o de compliment de condemnes, com es el cas d'un membre de la Plataforma contra el Pla Caufec que està pendent de passar 10 dies a la presó per declarar-se insumís a una pena multa de 60 euros.

UNA TROBADA A LA TARDOR

La manifestació va acabar a la plaça Sant Jaume, on un grup de nens i nenes va fer el lliurament simbòlic d'una postal que recollia els motius de la manifestació. L'actor Manel Barceló va ser el presentador dels representants dels conflictes ambientals més

significatius del país, els quals van anar exposant les seves denúncies.

Com a cloenda es va instar a continuar les accions, ja que les demandes són moltes i no són fàcils d'aconseguir en el marc polític actual. Per aquesta raó es va convocar la 21a Trobada d'Entitats i Plataformes en Defensa del Territori dels Països Catalans, que es farà a Lleida a la tardor.

Més informació a:

<http://www.ecologistes.cat>

Punts calents

Són més de 440 els conflictes que amenacen de destruir el territori arreu de Catalunya. Des de la Federació d'Ecologistes de Catalunya s'ha elaborat un mapa de punts calents on es reflecteixen els conflictes existents arreu del territori (el podeu trobar a la web d'Ecologistes de Catalunya).

Els conflictes van des dels plans urbanístics fins a la incineració de residus, passant per les línies de molt alta tensió, els parcs eòlics, les centrals tèrmiques, les centrals nuclears, els transvasaments, entra d'altres.

Cooperatives de Treball de Catalunya

som a Sants,
al servei de les cooperatives

Interlocució davant les administracions,
impuls a les cooperatives, intercooperació ...

c. Premià, 15, 1a planta, Barcelona 93 318 81 62
www.cooperativest treball.coop

QUIROMASSATGE I REFLEXOLOGIA
HORES CONVINGUDES

et penses que ho has provat tot?
noves experiències
a la nova carta del terra d'escudella..

carrer premià, 20. tel 93 422 16 13 www.tdk.cat

QUIROMASSATGE I REFLEXOLOGIA
HORES CONVINGUDES

www.cesc-quirom.com
Tel. 679 763 975

Cultura

El lleure no comercial fa anys

Al llarg d'aquest any 2009 dues de les entitats del lleure educatiu del barri celebraran els seus aniversaris organitzant diversos actes oberts a la resta de veïns i entitats.

Agus Giralt
Sants

L'Agrupament Escolta i Guia Montserrat Xavier, una de les entitats veteranes de l'àmbit del lleure, viu enguany el 75è aniversari. Per tal de celebrar aquesta fita van organitzar el passat 21 de març una jornada infantil oberta al parc de l'Escorxador. Els nens, nenes i famílies que es van apropar al parc van poder gaudir d'una matinal de jocs ben completa, amb tallers, xocolatada i un final de festa amb el grup d'animació la Tresca i la Verdesca.

Imatge parcial del cartell del XI-Barri.

Una altra de les entitats del barri, l'Esplai Xiroia, també celebra enguany el seu aniversari, en aquest cas el 25è. Els monitors i les monitores han decidit festejar-ho amb els dos grans actes que des de fa anys organitza l'esplai. D'una banda, amb el Xi-

Barri, una jornada festiva que reunirà colles de cultura popular, algunes de les quals del barri, i els grups musicals Zafacón i Rumba de 9. La festa tindrà lloc al llarg de la tarda a la Rambla de Brasil. D'altra banda, el festeig seguirà amb la Fira, una jornada de

tallers i jocs amb la participació de molts dels que han passat pel centre al llarg d'aquests anys. Aquesta jornada es farà el 16 i 17 de maig al pati de la parròquia dels Dolors, l'espai on Xiroia té els seus locals.

Gran èxit del Divendres Faràndula

Jordi Falcó
Sants

La projecció de la pel·lícula *The Rocky Horror Picture Show* va omplir de gom a gom la sala d'actes de les Cotxeres de Sants. Aquest musical, rodat l'any 1975, ha esdevingut una cinta de culte i es converteix en un espectacle interactiu amb el públic que s'ho passa d'allò més bé seguint els diàlegs i participant en els números musicals. El proper espectacle del Divendres Faràndula a Sants està programat per al divendres 3 d'abril amb el cantautor Cesk Freixas al Casinet d'Hostafrancs.

Compte enrere dels bastons

Agus Giralt
Sants

El dissabte 18 d'abril se celebrarà a Sants la Jornada del Compte Enrere, una trobada de colles bastoneres. Aquesta jornada, que està emmarcada dins els actes previs a la Trobada Nacional de Ball de Bastons que es farà a Barcelona el proper mes de maig, està organitzada per la Colla Bastonera de Sants.

La Jornada constarà d'una cercavila bastonera que començarà a les 17.30 hores a la plaça Màlaga i en què hi participaran, a banda de la colla santsenca, la colla bastonera Quico Sabatè de Sant Celoni, la del Pla de l'Aigua-Lleida, la Cop de Garror de Berga, les colles infantil i sènior de l'Aleixar i la colla Picadits de Vilassar.

La cercavila acabarà al bar Terra d'Escudella, on es penjarà una exposició de fotos del ball de bastons feta especialment per a l'ocasió.

Atletisme a la UE Sants

Acte de presentació de la nova secció de la Unió Esportiva de Sants. NEUS I SERGI

El passat 24 de març va tenir lloc, a les Cotxeres de Sants, la presentació de la nova secció d'atletisme de la Unió Esportiva de Sants.

Neus i Sergi
Sants

La UE Sants es coneix bàsicament pel seu equip de futbol i de ciclisme, però, com va dir el seu president Vicenç Bellido, en el passat ja havien comptat amb un grup d'atletisme amb dos campions d'Espanya de marxa. I, per tant, ara reinauguren aquesta secció

«per coherència amb la història de l'entitat i per consolidar-la».

Aquesta nova divisió de la UE Sants vol ser oberta i participativa. De moment només compta amb uns 6 o 8 membres, però ja disposen d'una samarreta, una nova adreça de correu (atletisme@uesants.cat) i ja han participat en diverses curses populars com la Marató de Barcelona.

L'entitat ofereix tota la logística (per a sortides col·lectives, cerca de descomptes, inscripcions a curses, etc.), reunions mensuals, entrenaments, sortides en grup i assessorament tècnic a càrrec de Salva Rovira, segon entrenador del primer equip de la UE Sants, que inicialment farà entrenaments personalitzats per correu electrònic. Tot i estar començant, els agradaria poder arribar a organitzar una prova pròpia.

El mostrador

El 17 d'abril és conegut com el Dia Internacional de la Lluita Paguesa. Aquest és resultat de la matança de 19 camperols del Moviment dels Sense Terra brasiler (MST) a mans de la policia militar quan participaven en una marxa demanant terra per treballar-la com a pagesos. Aquesta commemoració ens serveix per recordar els motius d'aquesta matança: la falta d'accés a la terra per part de la població rural, la contínua pèrdua de sobirania alimentària dels pobles, la precariedad permanent a la qual el sistema de distribució d'aliments condemna la pagesia d'arreu del món, i molts d'altres.

Aquests fets expliquen que la jornada del 17 d'abril sigui de lluita,

Lluita pagesa

Cooperativa Germinal

perquè estem molt lluny d'aconseguir una vida digna per a les persones que treballen al camp. N'estem lluny perquè fins ara s'ha imposat un model agroindustrial de producció-agricultura sense pagesos-, distribució i consum -afavorit pel gran monopoli que sustenten les grans superfícies i els supermercats.

Enguany, els moviments catalans que promouen accions per fer sentir aquestes lluites s'han aplegat organitzant la Setmana de Lluita Antitransgènica i per la Sobirania Alimentària, del 14 al 18 d'abril. Durant la setmana es faran activitats centrades en quatre eixos de denúncia: dimarts toca la lluita antitransgènica (liderada per Transgènics Fora! i Som Lo Que Sembrem), dimecres

ens centrarem en el poder de les grans cadenes de distribució (a càrrec de la campanya «Supermercats, No, Gràcies!»), dijous el tema és el

deute ecològic (de la mà del grup PetroAliments, la campanya «No Et Mengis el Món» i la Xarxa pel Decreixement), i divendres ens aplegarem tots i totes per la sobirania alimentària.

A més d'animar persones i col·lectius a participar en les activitats programades, cal recordar les alternatives: consum responsable i producció agroecològica. Sabem que tot plegat no és suficient mentre no esdevingui una realitat generalitzada, per tant cal que totes ens impliquem en aquesta tasca per arribar a la ciutadania *inconscient* per capgirar la situació. Estigueu atentes, la pagesia està en lluita!

Arreu

Apaguem les centrals nuclears

L'energia nuclear té un greu pecat original: les bombes d'Hiroshima i Nagasaki. Però no es tracta només d'una cosa del passat.

Juli Loras
Tortosa

Els estats que controlen el cicle nuclear civil són els qui tenen els arsenals nuclears. L'opció francesa per l'energia nuclear no es basa principalment en raons energètiques o econòmiques, sinó en l'obtenció de plutoni per al seu armament. Aquesta va ser la raó de la construcció de Vandellòs I: l'Estat francès hi tenia una fàbrica de plutoni. I no és en va que els EUA, França, el Regne Unit i Alemanya presionen l'Iran perquè no completi el cicle nuclear, a pesar que no ha vulnerat el Tractat de No Proliferació Nuclear.

És sabut i està confirmat per tots els científics independents que aquesta energia, en totes les fases del seu cicle —des de la mineria de l'urani fins a l'abocament i el tractament dels residus— té un impacte tremendament negatiu sobre la salut humana i sobre el medi.

SENSE BENEFICIS SOCIALS

No és tan conegut pel públic general, però sí pels economistes que ho estudien, el fet que l'energia nuclear és una aposta ruïnosa per a la societat. Si proporciona enormes guanys als constructors de reactors i a les elèctriques és per la subvenció massiva a càrrec dels estats i els recàrrecs tarifaris, és a dir, perquè tota la inversió multimilionària va a càrrec de la societat, de manera que els fabricants es queden amb els beneficis gratuïtament. Per posar-hi un exemple con-

cret, la moratòria a l'Estat espanyol ha suposat que tota la societat, mitjançant els impostos (700.000 milions de pessetes de 1983) i els recàrrecs en les tarifes, hem pagant durant més de 25 anys, i seguim pagant, les inversions fallides de les elèctriques durant els anys setanta i paguem també amb recàrrecs en les tarifes els costos, encara no calculats i incalculables, de la gestió dels residus.

Hi ha alternatives: l'energia eòlica, la solar tèrmica, la solar fotovoltaica, la biomassa i, en alguns llocs, la geotèrmica. Intel·ligentment combinades en funció de les condicions locals, en unió de l'apropament dels centres productors als consumidors i d'acord amb una política d'estalvi i d'eficiència energètica, substituiran la nuclear amb avantatge, i amb una part insignificant de la subvenció que hem donat i donem a les nuclears.

NUCLEAR A CASA

A Catalunya en tenim tres: Ascó I, Ascó II i Vandellòs II, totes tres a les Terres de l'Ebre, que n'han suportat i en suporten tots els mals, inclosos incidents i seriosos ensurts. Tot, sense que la comunitat ebrenca hagi vist cap millora social o econòmica. La Ribera d'Ebre, on hi ha les centrals d'Ascó, sent la primera comarca del país en PIB, és la darrera en renda familiar disponible i la quarta en pobresa oficial. A més, Ascó i Vandellòs han vist com es redueix sistemàticament la seva població des que hi ha les nuclears. El flamant polígon industrial d'Ascó compta per tota indústria amb el camp de futbol, el parc de bombers i el cementiri.

Des que el CIS fa enquestes preguntant sobre l'energia nuclear, l'opinió contrària a aquest tipus d'energia no baixa mai del 60%. El programa electoral del PSOE i el mateix senyor

QUÈ ESTÀ PASSANT ALS PAÏSOS CATALANS?

En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat

immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Imatge de la central nuclear d'Ascó I, a la Ribera d'Ebre. INTERNET

Zapatero en la seva primera investigació van prometre un calendari raonable de tancament de les centrals nuclears.

L'any que ve expira la llicència de funcionament de Vandellòs II i el 2011, la d'Ascó I i Ascó II. Una sèrie d'entitats i col·lectius, primer, de les Terres de l'Ebre i, després, de tot el país han decidit de prendre la paraula al PSOE i a Zapatero i posar-los les coses fàcils per complir la seua promesa de tancar les centrals nuclears. Els proposen que, al venciment de les llicències de funcionament de les centrals catalanes, comuniquin als seus operadors i gestors la seua renovació.

No se'n escapa que la central nuclear de Garona, la llicència de la qual expira el proper juliol, serà una pedra de toc per saber si estan disposats a complir el que van prometre. Per això, Apaguem les Nuclears participa en la campanya pel tancament d'aquesta central, la més antiga de tot l'Estat.

Els Mossos van de cacera...

Els mossos varen tornar demostrar la seva manera de fer: centenars de ferits, entre ells, periodistes i un nin de 10 anys. El seu càstig: la impunitat.

... i el caçador ha estat caçat

El cap de la Brigada d'Informació, més conegut com a Jordi, ha estat empresonat. El motiu és la seva relació amb el cas dels clubs Riviera i Saratoga.

SOLIDARITAT

Enric Duran, empresonat

Enric Duran, l'activista que va demanar préstecs als bancs per un valor de 492.000 euros i va negar-se a tornar-los, va ser empresonat. El jove activista va ser detingut el passat 17 de març, al rectorat —llavors encara okupat— de la Universitat de Barcelona, on va fer una xerrada sobre la crisi econòmica. La detenció és va produir l'endemà d'una roda de premsa per presentar la publicació *Podem* i fer una crida a la «vaga de bancs», que consisteix a treure'n els diners. La publicació, de la qual s'han fet 350.000 exemplars, va ser repartida a molts punts del barri, així com a la resta de l'Estat espanyol.

L'activista va ser detingut i empresonat per ordre del Jutjat núm. 29 l'endemà del seu retorn, després d'estar sis mesos fugit. La mesura ha estat considerada absolutament desproporcionada, tant pel seu advocat com per nombroses entitats social i veïnals, entre les quals destaca la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona. Per aquest motiu, ja s'han fet diversos actes per demanar l'alliberament de l'activista.

Buscofereixo

Et presentem la XIS (Xarxa d'Intercanvi de Sants), veïnes i veïns units per crear una alternativa de consum al barri. En vols formar part?

Adreça't a:
www.intercanvis.sants.org
intercanvisants.entodaspartes.net
intercanvisants@gmail.com

INTERCANVI DE TEMPS		APROFITAMENT D'OBJECTES	
OFEREIXO Joies artesanals a mida i al gust: Neus, 657 240 990 Arranjaments de costura: 677 787 536 Classes d'escacs: Fran, 667 258 752 Classes d'iniciació de carioques: Lorena, 654 443 313 Mañi, 677 066 124	BUSCO Massatge: tonijunyent@hotmail.com Classes d'anglès: Fran, 667 258 752 Arranjaments d'electricitat i pintura: 677 787 536 Aprendre francès: Lorena, 654443313	OFEREIXO Estufa de 125 V i 1.000 W: pepaixa@tinet.cat Diferents cadires de menjador: pepaixa@tinet.cat Música de tot tipus, sobretot pop-rock, clàssics i indie: tonijunyent@hotmail.com Televisió d'unes 28" : mampefe@hotmail.com	BUSCO Llibres, pel.lis en DVD o VHS: tonijunyent@hotmail.com Bici plegable: Neus, 657 240 990 Prestageria 80 cm d'ample: Jordi, 616 492 702

Aquesta publicació té una llicència **CREATIVE COMMONS RECONEXEMENT-NO COMERCIAL**.

Sou llibre de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents: Has de reconèixer el creador de l'obra de la manera especificada per l'autor o llicenciador. No comercial. No pots utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Per veure una còpia d'aquesta llicència visites <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.5/es/legislaode.ca> o envia una carta postal a: Creative Commons, 559 Nathan Abbott Way, Stanford, California 94305, USA.

En aquesta Burxa hi han col·laborat:

Pau Canela, Jordina i Lala S. A., Carme Roselló, Ester Rams, Albert Ricart, Miquel Darnés, Jordi Esteban, Agus Giral, Irene Jaume Gambin, Martí Gutiérrez Farré, Albert Garcia, David Vázquez, Montse Huguet, Bernat Costa, Núria May Masnou, Jordi Soler, Germinal, Assemblea de Can Vies, Marc Faustino i Vidal, Alex Tsiminetsky, Pere Pascal Riera, Ferran Aguiló, Flàvia, Herman, Ivan Miro, Elba Mansilla, Xedes Villes, Meritxell Sánchez-Amat, Jordi Soler, Marc Garcia, Mireia Roselló, La Granera, Eloi de Mateo, Mirta, Rocio, Ada Colau, AC Radio Nibòssia, Glòria Xanxo Ribot, Jordi Falco, Neus i Sergi, Juli Llorca i Xis.

ERIKA MARTÍ IBERN

«Les universitats no han tingut en compte la veu dels estudiants dins els òrgans que accepten com a legítims»

Amb motiu de les últimes mobilitzacions a favor de la universitat pública i en contra de l'anomenat Pla Bolonya, hem volgut entrevistar n'Erika Martí Ibern, membre del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), nascuda a Castelló de la Plana i resident a Sants. Estudia Nutrició Humana i Dietètica a la Universitat de Barcelona.

çar a aplicar a casa nostra, però encara no hi ha els graus aprovats.

A causa dels principis neoliberals que regeixen aquest pla, les carreres que no siguin rendibles s'acabaran eliminant i les beques també es reduiran al mínim; seran els bancs qui decidiran els préstecs per accedir a la universitat, és a dir, que només una part de la societat ho podrà fer. A més a més, s'ha denunciat reiteradament la incompatibilitat per estudiar i treballar, ja que els nous crèdits europeus requereixen moltes hores de dedicació fora d'hores lectives.

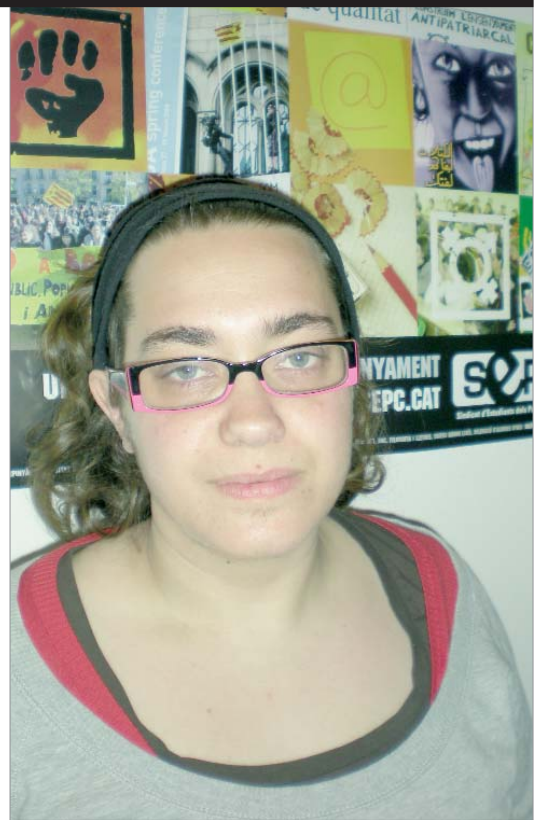
ques plantejades per aquests estudiants. Ha estat ara quan els plans pilot s'han començat a dur a terme i l'estudiantat s'ha adonat dels problemes que genera aquest model d'ensenyament. De la mateixa manera, el professorat ha hagut de fer els plans dels graus i ha vist les incompatibilitats per portar-los a terme.

Les universitats han amagat informació i no han tingut en compte la veu dels estudiants dins els òrgans que accepten com a legítims. A més, els mitjans de comunicació han volgut criminalitzar les veus crítiques amb aquest procés.

«S'ha denunciat reiteradament que el Pla Bolonya no permet estudiar i treballar alhora»

El Pla Bolonya està aprovat des del 1999. Per què creus que les lluites crítiques no s'han fet visibles fins ara?

Encara que hi ha grups d'estudiants que lluiten des d'aquesta data, no s'ha fet palesa fins ara, ja que les institucions i els mitjans de comunicació no s'han fet ressò de les problemàti-

Erika Martí Ibern fa anys que és membre del SEPC. IRENE

llaça per treure el debat al carrer i implicar la resta d'agents socials en aquesta lluita, ja que es va comprovar que volen arreglar les coses a cops de porra i reprimint la gent que surt al carrer per reclamar, simplement, que els responsables polítics els escoltin.

«Abans del desallotjament ja no hi havia cap tipus de diàleg amb la Universitat de Barcelona»

Què ha suposat la manifestació del 26 de març per al moviment? Quines són les perspectives de futur? Aquesta manifestació estava organitzada per demostrar que el moviment estudiantil sap sortir al carrer de manera pacífica i sense caure en provocacions policials —com ho van ser la nota de premsa publicada pels Mossos d'Esquadra el dia abans o l'impressionant desplegament al centre de la ciutat. Creiem que aquest objectiu va ser assolit, però sí l'alarma social que es va generar no hagués existit, hauríem estat moltes persones més. La gran aflluència de gent farà que la resta de la societat s'adoni que no som una minoria i que no només afecta la comunitat universitària, sinó el conjunt de la societat.

Des d'aquí vull aprofitar per donar les gràcies a totes les persones de Sants que van fer la rebuda de la manifestació a la plaça de Sants.

Irene Jaume Gambin
Sants

Què és l'anomenat Pla Bolonya i com afectarà la universitat?

El Pla Bolonya s'aplica mitjançant l'Espai Europeu d'Educació Superior (EES) a les universitats. Un dels canvis més denunciats és que les llicenciatures i diplomatures passaran a ser graus i caldrà un màster per especialitzar-se. La majoria dels màsters estan subvencionats per empreses privades, cosa que facilitarà la privatització de la universitat. S'ha venut a l'opinió pública com una homogeneïtzació dels estudis a escala europea, però cada país l'aplicarà amb un ritme temporal diferent. Per exemple, aquest curs vinent s'hauria de comen-

En quin punt es trobava el diàleg amb la universitat abans del desallotjament?

No hi havia cap tipus de diàleg amb la Universitat de Barcelona, ja que no acceptaven cap dels punts que l'estudiantat reclamava per encetar aquest diàleg. Des de la Universitat de Barcelona sempre s'havia dit que no es duria a terme el desallotjament si no impediem el transcurs de la vida lectiva de la facultat, però el rector Dídac Ramírez va decidir donar permís als Mossos d'Esquadra per treure de manera violenta els i les estudiants tancaades des del novembre.

Com poden afectar els últims esdeveniments al moviment crític amb l'EES?

Creiem que les càrregues policials desmesurades han servit de punta de

Vinyeta

Agenda

- [DIVENDRES 3 d'abril] 21.00 | Concert de Cesk Freixas als Divendres de Faràndula. (Lloc: Casinet d'Hostafrancs, organitzat: ABS)
- [DISSABTE 18 d'abril] 17.30 | Jornada del Compte Enrere. Cercavila de colles bastoneres. (Lloc: plaça Màlaga, organitzat: Colla Bastonera de Sants)
- 19.00 | Presentació del documental *La clau mestra*. (Lloc: Can Vies)
- [DILLUNS 20 d'abril] 19.00 | Xerrada "Els refugis a Sants". (Lloc: Centre Social de Sants)

- [DIVENDRES 24 d'abril] 19.30 | Presentació del Punt d'Informació sobre Mobbing. (Lloc: Centre Social de Sants, organitzat: Punt d'Informació sobre Mobbing)
- [DIJOUS 30 d'abril] 19.00 | Presentació del Projecte Barri Cooperatiu. (Lloc: Centre Social de Sants, organitzat: Cíutat Invisible i Federació de Cooperatives de Treball de Catalunya)
- SALA D'ESTUDIS DEL VAPOR VELL: [DIMARTS 7, 14 i 21 d'abril] 21.30 | Taller de ritme [DIMECRES 8, 15 i 22 d'abril] 21.30 | Aprèn a parlar en públic [DIVENDRES 24 d'abril] 21.30 | Intercanvi de llibres post-Sant Jordi. (Lloc: Biblioteca del Vapor Vell)

- ABRIL TEATRAL: [DIJOURES 5 d'abril] 19.30 | PatetikKbareta, del grup Kili-Kolo [DIJOURES 19 d'abril] 19.30 | *Pepinos podridos (en el frigo)*, de J. B. Pedrass. (Lloc: Can Vies, organitzat: Negres Tempestes)
- XIBARRI: [DISSABTE 25 d'abril] 17.00 | Lecutra de contes 18.30 | Cercavila de cultura popular 19.30 | Xocolatada 20.30 | Concert amb els grups Zafacon i Rumba de 9. (Lloc: Rambla del Brasi, organitzat: Espial Xitroia)